

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické
univerzity Brno

4 • 2014

● **HLAVNÍ TÉMA****Červenec otevřel i uzavřel další cyklus studia 1***Petr Chmelař*● **CELOUNIVERZITNÍ INFORMACE****General Assembly EAEVE 2014 – 27. zasedání 6***Vladimír Večerek***Česká akademie zemědělských věd ocenila své členy 7***Pavel Brauner***Zlatá, stříbrná a bronzová pamětní medaile VFU Brno 8***redakce***Prof. Dr. Dr.h.c.mult. Theodor Hiepe na VFU v Brně 9***Karel Chroust*● **Z ČINNOSTI FVL****FVL učila veterináře základy laparoskopie 10***Petr Chmelař***Odborníci z VFU radili posluchačům ze studia Českého rozhlasu 12***Petr Chmelař*● **Z ČINNOSTI FVHE****Ryby v mořském světě nezemřely na otravu 13***Petr Chmelař***Studenti FVHE cestovali za výzkumem 14***Petr Chmelař***Šestnácté setkání mladých vědeckých pracovníků 15***Petr Chmelař*● **Z ČINNOSTI FAF****20. setkání Evropské asociace farmaceutických fakult 16***Radka Opatřilová***Fotoreportáž: výstavba nového pavilonu farmacie se blíží do finále 17***Petr Chmelař*● **Z ČINNOSTI REKTORÁTNÍCH PRACOVÍŠŤ****Bohatýrská trilogie 2014 – rumunský Banát 18***účastníci trilogie***Doc. RNDr. et Ing. Jaromír Šikula, CSc., dr.h.c. 23***Pavel Brauner*● **Z ČINNOSTI STUDENTŮ****Společník pro život z USA: 24***Jiří Žák***Turkish Time! 26***Mária Gambošová***Nadnárodní studentská vědecká konference 29***Marek Janalík a Romana Blažejová*● **UDÁLOSTI****KRMIVA 2014 30***Eva Straková***Potravinářská soutěž v Jihomoravském kraji 31***Vladimír Pažout, Mirko Treu***Absolventi veterinárního lékařství si zopakovali promoci po padesáti letech v rámci Dní tradic VFU Brno 32***Pavel Brauner***Dětský den rozzářil úsměvy a přinesl jiskry v dětských očích 35***Petr Chmelař***Klub dějin veterinární medicíny a farmacie navštívil Muzeum českého venkova v zámku Kačina 36***Pavel Brauner***Unikátní expozice orla bělohlavého v Zoologické zahradě města Brna 37***Eva Straková*● **HORIZONTY****Odborný studijní pobyt v Szegedu, Maďarsko 38***Alena Jurčková***Klávesové zkratky pro Adobe Acrobat:**

Ctrl + 0 Stránka do celého okna

Ctrl + mezerník + levé tlačítko myši, tažení Lupa

Kliknutím na barevné záhlaví s názvem rubriky se vrátíte na obsah.

Titulní strana: Absolventi 2014 po slavnostní promoci
foto: M. Petrová

● A je to za námi

Červenec otevřel i uzavřel další cyklus studia

● *Promoce, to je něco, na co na počátku studia vůbec nepomyslíte. Je to něco načisto vzdáleného, pustá teorie. Studium člověka naprosto pohltí, takže postupně nabývá dojmu, že u všeho – včetně víkendového večírku – je nezbytné přesně popsat cíl a metodu, případně stanovit diagnózu. Ani náhodou si neumí představit, že jeho hledání někdy skončí, takže když zaslechne jakoukoli zmínku o proběhnuvší promoci, poslouchá na půl.*

Chyba, studium má šťastný konec a studenti se nakonec dočkají finálního rituálu, který slavnostně udělá tečku za dlouholetým studiem a přípravou na život. Tuto úspěšnou tečku letos učinily více než čtyři stovky studentů Veterinární a farmaceutické univerzity Brno. Univerzita na konci června předala diplomy celkem 436 studentům.

Cyklus studia se na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno otevírá a uzavírá každým rokem. Obdobím s velkým O je v tomto smyslu právě konec června. Vstup na vysokou školu se na začátku léta projevuje přijímacími zkouškami. Stejně tak v červnu univerzita pořádá týden promoci, který celý cyklus uzavírá. Studenti, kteří před třemi, pěti a šesti lety nervózně seděli v posluchárnách u testu z biologie či chemie, oblékají taláry a z rukou představitelů fakult přebírají diplom, který je až do konce života bude pojít s jejich alma mater. Kromě titulů bakalář, magistr či doktor si odnášejí vědomosti, schopnosti a dovednosti, které pracně – často i za prolití potu a slz – během studia získávali. Co studenty vede k tomu, aby vstoupili na půdu VFU Brno? Je to pouze titul? A co jim univerzita nabídne? Odnesou si pouze diplom? V tomto článku vám odpovíme nejen na tyto otázky, ale přineseme vám jistý vhled do systému současného vzdělávání.

● Přijímací řízení na Farmaceutické fakultě

Co studium dává

Na počátku celého cyklu je motivace. Maturita již dnes nestačí. VFU Brno poskytuje této i budoucím generacím veterinářů, veterinárních odborníků, hygieniků, potravinářů a farmaceutů vzdělání a odbornou přípravu a pomoc získat

kompetence, které budou potřebovat ve stále náročnějším konkurenčním prostředí domácího i mezinárodního pracovního trhu. Univerzita dává studentům – vedle vzdělání – i samostatnost, schopnost jednat s lidmi s potřebnou dávkou sebedůvěry, bez níž se v dnešní

společnosti nikdy neprosadí. Studium na VFU Brno umožňuje začlenění do profesní komunity pro celý příští život poznáním zvyklostí veterinárního a farmaceutického prostředí a osobních vazeb na dlouhá léta dopředu.

„Přihlásit se ke studiu vysoké školy pro maturanta, který má předpoklady pro dosažení vysokoškolského vzdělání, by mělo být samozřejmostí. Vysoká škola je jedinečným prostředkem pro získávání dalších poznatků, zkušeností a dovedností ve zvoleném oboru. Také rozvoj tvůrčího myšlení ve vysokoškolském prostředí vytváří předpoklady pro mladého člověka, pro jeho další kvalitnější život v průběhu studia i následně v praxi. Společensky je pak potenciál kvalitních vysokoškolsky

vzdělaných lidí předpokladem pro rozvoj společnosti v hospodářských, společenských, kulturních i dalších oblastech, a také pro překonávání krizí, které každou společnost provází,“ prohlásil na téma studia na vysoké škole profesor Vladimír Večerek, prorektor pro strategii a rozvoj VFU Brno. Dnes už snad jen málokdo pochybuje o tom, že úspěch v pracovním životě vede přes vzdělání. Vzdělání, které koresponduje a respektuje požadavky i potřeby praxe. Proto patří uplatnitelnost absolventů na současném variabilním a rychle se měnícím trhu práce k významným indikátorům úspěšnosti celé vysoké školy. Není to však jediný indikátor. Důvodů pro výběr konkrétního oboru je celá řada.

● Výuka chirurgie

● Uchazeči o studium veterinárního lékařství před začátkem přijímacích zkoušek

Co k výběru vysoké školy a oboru studia říkají samotní studenti VFU? Zeptali jsme se studentů na několik otázek souvisejících se studiem na univerzitě. Pohled na studium mají studenti jiný po imatrikulaci a jiný před promoci. Zatímco starší studenti mají do studia ucelenější vhléd, znají své možnosti a dokáží zhodnotit, jak nabyté vědomosti a dovednosti zúročí při vstupu do zaměstnání, mladší studenti dokáží lépe srovnat přechod mezi středoškolským a vysokoškolským systémem vzdělávání. Rozdíly jsou patrné i v nárocích, které na vysokou školu studenti kladou.

Jana Slováková, FVL, 5. ročník

1) Proč jsi se hlásil na VFU?

Vždy som mala blízko k zvieratám, od malička ma rodičia viedli tak, aby som si zvieratá ctíla a ľúbila ich. V škole ma ba-

vilí všetky vedeckejšie predmety, okrem biológie aj matematika a fyzika a premýšľala som nad vedeckejším zameraním.

2) Co ti studium na univerzitě přineslo/přináší?

Vďaka štúdiu na našej škole som sa naučila lepšie narábať s vlastným časom. Nerada bývam otrokom vlastného života, a tak aj v rámci množstva povinností, ktoré štúdium veteriny prináša, som sa nevzdala svojich záujmov a rozvíjam aj tie.

3) Jak tvé představy o studiu korespondovaly s realitou?

Úprimne? Asi som nemala žiadne predstavy. Pred nástupom na vysokú školu ma každý skeptik z môjho okolia varoval, že budem musieť strkať ruky do zadku. Ja som na tento typ odrádzania od plnenia

● Jana Slováková

detského sna odpovedala: „No a?“ Mám rada výzvy a štúdium na jednej z najťažších univerzít výzvou jednoznačne bolo.

4) Co tě na studiu nejvíc zaujalo?

Nikdy nezabudnem na pocit, ako som odchádzala z prvého praktického cvičenia Experimentálnej embryológie, na kto-

● Praxe studentů Fakulty veterinární hygieny a ekologie

rom sme pracovali s kuracími embryami a po 3 rokoch na škole sa opäť prebudilo moje vedecké Ja a bola som naozaj šťastná! A teší ma každá úspešne zložená skúška, ale najmä pochvalné slová od vyučujúcich.

5) Co bys na škole změnila?

Bude to znieť ako klišé, no prijala by som viac praxe. Učíme sa, ako riešiť prípady na veľkej klinike so širokými diagnostickými možnosťami, ale keď príde do malej praxe či terénu, zrazu nám bude chýbať RTG, USG či „labák“. Preto by som prijala už v rámci štúdia priestor pre prax u súkromných veterinárov, viac konfrontácie s nimi, aby sme videli, ako vyzerá skutočný život väčšiny veterinárov.

● Jan Krejčí

Jan Krejčí, FVHE, 1. ročník

1) Proč jsi se hlásil na VFU?

Protože chci být veterinář a VFU je jediná škola u nás, která mi to může umožnit.

2) Co ti studium na univerzitě přineslo/přináší?

Naučil jsem se lépe si zorganizovat čas, tak abych se mohl věnovat svým zálibám i při velkém množství učiva.

3) Jak tvé představy o studiu korespondovaly s realitou?

Nečekal jsem takový rozdíl oproti gymnáziu, ale nezbylo mi nic jiného než se přizpůsobit.

4) Co tě na studiu nejvíc zaujalo?

Přátelské chování některých asistentů a individuální přístup na cvičeních.

5) Co bys na škole změnil?

Asi formu přijímacích zkoušek a možnost studia cizích jazyků.

● Studenti Farmaceutické fakulty při výuce ve fakultní lékárně

Kristyna Kounková, FaF

1) Proč jsi se hlásila na VFU?

Jako střední školu jsem měla chemickou průmyslovku v Pardubicích – obor chemicko-farmaceutický výroba. Nechtěla jsem pokračovat vyloženě technickým směrem třeba na tamější univerzitu, takže farmacie byla celkem logická volba. A Brno se mi zamlouvalo víc než Hradec Králové.

2) Co ti studium na univerzitě přineslo/přináší?

Poznala jsem tu mnoho zajímavých lidí a naučila se dívat na věci, o kterých se učíme, z různých úhlů. Zajímavá je taky možnost srovnání zkušeností se

● Kristyna Kounková

studiem na VFU a MU. Je překvapivé, jak moc se mohou dvě univerzity v jednom městě lišit.

3) Jak tvé představy o studiu korespondovaly s realitou?

Byla jsem trochu překvapená obsáhlostí „obecných“ předmětů v prvních skoro třech letech studia, zatímco opravdu odborné předměty jsou vměstnané prakticky do 1,5 roku – myslela jsem si, že to bude spíš naopak.

4) Co tě na studiu nejvíc zaujalo?

Jednoznačně předmět Farmaceutická péče – skvělý přístup vyučujících, příklady z praxe a vedení k tomu, abychom uměli informace propojovat a používat ve vztahu k reálným pacientům. Jinak jsem měla radost pokaždé, když jsem našla oblast, ve které se mi studium prolínalo a doplňovalo s oborem, který mám na MU.

5) Co bys na škole změnila?

Nejspíš způsob, jakým si sestavujeme „svoje“ studijní plány a systém registrování předmětů. Současná verze podle mě často nutí studenty k tomu, aby si tak trochu hystericky v „padajícím“ STAGu naklikali předměty, které jim hlavně zajistí dostatek kreditů. Na to, co člověka opravdu zajímá nebo jak by se chtěl profilovat, není prostor.

● Slavnostní imatrikulace

Na jednom se však studenti i absolventi VFU shodují. V dnešní době bez vysoké školy a bez titulu člověk v praktickém životě moc neznamená. Proti tomu by se dalo hodně namítat. Každý má ve svém okolí známé, kteří dosáhli úspěchů i bez diplomů. Kolik ale znáte takových veterinářů a lékárníků? V oblasti veterinární medicíny, hygieny a ekologie, ochrany zvířat i farmacie je titul dvojnásobně důležitý. Je podmínkou pro výkon povolání. Se vzděláním se otevírají nové možnosti a naskytují se nové příležitosti, a to je to, co vám vysoká škola dá do života, kromě nezapomenutelných zážitků.

Kolik studentů na VFU studuje

V loňském roce studovalo v českých studijních programech prezenčního studia 2 388 studentů a 292 v anglických. O rok dříve měla univerzita celkem 2 755 studentů, z toho 283 zahraničních. V roce 2011 to bylo 2 544 českých a 209 zahraničních.

Z uvedených čísel je patrný úbytek počtu studentů v loňském roce. Tento trend je patrný na všech veřejných vysokých školách

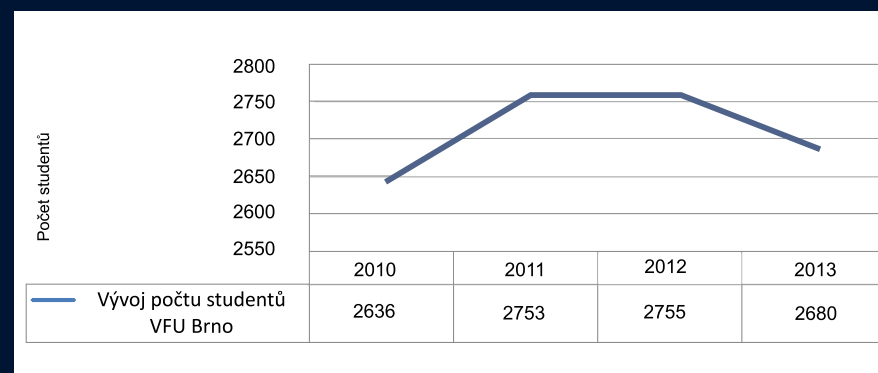
v České republice a vyplývá z poklesu demografické křivky, ale také z politiky ministerstva školství mládeže a tělovýchovy. Vývoj přehledně zobrazuje následující graf, který uvádí počty pregraduálních studentů prezenčního studia:

Počet vysokoškoláků v současné době stagnuje, respektive mírně klesá. Celkový počet nově zapsaných studentů v posledních letech mírně klesá. Přitom je stále poměrně rozšířené přesvědčení, že tento počet neustále (a hlavně neúměrně) roste. Vzhledem k početně slabším populačním ročníkům, které v příštích letech budou maturovat, se dá očekávat pokračující stagnace počtu uchazečů nebo dokonce pokles.

Situace na jednotlivých fakultách je obdobná a odráží aktuální situaci, jakou je například otevření nového studijního oboru na FVHE či vysoký zájem o absolventy na FaF. Pro všechny tři fakulty zůstává společným mezníkem rok 2012, ve kterém se počet studentů snížil. Fakulta veterinárního lékařství a Fakulta veterinární hygieny a ekologie začaly počty studentů snižovat již o rok dříve.

● Počty studentů prezenčního pregraduálního studia v letech 2010–2013

		2010	2011	2012	2013
FVL	Mgr.	979	961	898	829
	Mgr. ASP	124	147	171	180
	celkem	1103	1108	1069	1009
FVHE	Bc.	246	269	261	306
	Mgr.	391	447	469	426
	Mgr. ASP	1	1	6	7
	Nav. Mgr.	146	141	111	104
	celkem	784	858	847	843
FaF	Mgr.	729	726	733	723
	Mgr. ASP	20	61	106	105
	celkem	749	787	839	828

● Vývoj počtu pregraduálních studentů prezenčního studia na VFU Brno

Podívejme se na Českou republiku jako na celek a srovnáme ji se situací ve světě. Podíl nových studentů vysokých škol v populačním ročníku odpovídá situaci ve světě, celkově je však vysokoškolsky vzdělaných stále málo. Podílem populačního ročníku, který úspěšně ukončuje střední vzdělání (maturita), patří ČR ve srovnání se zeměmi OECD stále k podprůměru. Podíl nově nastupujících studentů VŠ v populačním ročníku odpovídá průměru OECD, v celkovém podílu VŠ vzdělaných

však ČR stále zaostává. Nejvyšší míru vstupu do terciárního vzdělávání má z vyspělých zemí Austrálie.

Veterinu i farmacii ovládají ženy

To, co je při návštěvě areálu VFU Brno zřejmé na první pohled, je jednoznačná převaha žen nad muži. Týden promoci odstartovalo předání zlatých diplomů absolventům padesát let od promoce. Jednalo se o veterinární lékaře a lékařky, kteří promovali v roce 1964. Každý, kdo

aulu, ve které se ceremoniál odehrál, navštívil, si nemohl nevšimnout převahy absolventů nad absolventkami. A to navzdory tomu, že ženy se dožívají v průměru vyššího věku. Dnes je situace opačná. „Zatímco před 25 lety končilo 80 až 85 % chlapců a jen 15 až 20 % dívek, dnes je tento poměr obrácený, mezi absolventy je okolo 80 až 85 % dívek a jen 15 až 20 % chlapců,“ popisuje situaci na univerzitě profesor Vladimír Večerek. Za vysokým počtem žen studujících na VFU Brno lze nalézt dokonce výhody pro uplatnění čerstvých absolventů: „Tato genderová proměna se promítá také do prostoru dobré zaměstnatelnosti absolventů. Mateřství a mateřské povinnosti vyřazují plně nebo částečně ženy z profese podle počtu dětí na 3 až 6, nebo případně i více let z aktivního profesního působení, což vytváří další prostor pro nové absolventy veterinární medicíny,“ dodává.

Studuje-li v jednotlivých ročních třech fakult VFU Brno v průměru mezi 80 a 85 % dívek, je tento genderový ukazatel vysoko nad celorepublikovým průměrem. A to takřka o třicet procent. Podle posledních údajů Českého statistického úřadu tvoří ženy 57 procent z celkového počtu 370 000 studentů, přitom v roce 1991 dosáhl tento podíl jen 44 procent. Vysoké školy opustí ročně asi 42 000 žen s diplomem a jen 31 000 mužů. Pokud tento trend bude pokračovat, v zemi bude více vzdělaných žen než mužů. Studentky začaly ovládat vysoké školy.

V červnu završilo studium na VFU Brno 436 studentů. Diplom z rukou představitelů fakult převzalo 368 žen. To je bez šesti desetin rovných 85 %. Na jednotlivých fakultách absolvovalo 79 % (FVL), 87 % (FVHE), 88 % (FaF). Statistickému zastoupení žen na vysokých školách vysvětlují tím, že se ženy lépe a svědomitěji učí, takže skutečně drtivá většina z těch, které studovat začínají, také studium dokončí. Na rozdíl od mužských studentů. Vzdělanostní vzestup

žen má ale určitou stopku, upozorňuje Český statistický úřad – tou je narození dítěte a sňatek. Počty mužů na vysokých školách, jak potvrzuje statistika, prudce

vzrostou, pokud se studium prodlouží – například při doktorandském studiu. Na 2 340 absolventů doktorského studia už připadne ročně jen 876 žen.

● Přednáška miniinvazivní chirurgie v posluchárně Studijního a informačního centra

● Skupinové focení před promócí pod Ardem

● Uchazeči o studium si prohlíží prostředí univerzity na dni otevřených dveří

Ani v rodině se však vyšší vzdělání neztratí, upozorňují experti. „Ženy se tradičně více starají o domov než muži. Proto je ženino vzdělání důležitější pro životní styl rodiny – například co se týče zdravého stravování,“ tvrdí autoři studie zveřejněné v *Journal of Epidemiology and Community Health*. Takže vzdělané ženy tím, že prosadí dobrý životní styl, prodlouží muži život a ochrání jej před civilizačními chorobami. Z hlediska medicínské a potravinářské náplně studia všech tří fakult VFU Brno můžeme s jistotou a mírou nadsázky říct, že pro absolventky VFU Brno uvedené tvrzení platí dvojnásob.

A teď vzhůru do života

Týden promócí odstartoval 24. června. Každý den až do pátku představitelé jednotlivých fakult předávali diplomy 436 absolventům. Tak vysoké číslo zahrnuje graduanty všech studijních oborů všech fakult Veterinární a farmaceutické univerzity Brno včetně absolventů anglických studijních programů a DSP.

Každý den v čele auly usedali zástupci univerzity a fakult. Jména studentů pak už zněla jedno za druhým, stisky rukou, blesky fotoaparátů a blahopřání nakonec splynuly v jeden blažený proud úsměvů a spokojenosti. Zvláštností letošních promócí bylo možnost svézt se společně

s rodinou či přáteli v kočáře a prohlédnout si moderní areál VFU Brno možná i naposledy.

A jak vypadala konkrétní čísla? Fakulta veterinárního lékařství předala diplomy s titulem MVDr. a Ph. D. 164 studentům. Fakulta veterinární hygieny a ekologie vyslala do života či do navazujícího studia 142 studentů. Farmaceutická fakulta udělila tituly celkem 130 studentům.

Absolventům gratulujeme a přejeme hodně štěstí a úspěchů na postgraduální cestě životem.

● text: Petr Chmelař
foto: archiv VFU

General Assembly EAEVE 2014 – 27. zasedání

Ve dnech 20. 5. až 24. 5. 2014 se konalo 27. plenárního zasedání Evropské asociace veterinárních fakult a univerzit na Fakultě veterinárního lékařství v Murcii ve Španělsku.

Pro Veterinární a farmaceutickou univerzitu Brno bylo toto jednání významné zejména z pohledu voleb do CIQA EAEVE. Do tohoto nejvyššího kontrolního orgánu

EAEVE byl opětovně zvolen prof. Hořín z VFU Brno, což dokládá velmi vysoký kredit brněnské VFU v této celoevropské veterinární vzdělávací asociaci.

Jednání EAEVE mělo na programu také volbu prezidenta EAEVE na další období. Prof. Laszlo Fodorovi z budapeštské veterinární fakulty skončil mandát a podle stanov EAEVE se již nemohl ucházet o dal-

ší období. Novou prezidentkou v tajných volbách byla zvolena prof. Anna Bravo ze španělské veterinární fakulty v Lugu.

Součástí jednání byly také diskuse o dalším rozvoji veterinárního vzdělávání v Evropě. V rámci této diskuse byly předneseny prezentace zaměřené na kvalitu veterinárního vzdělávání na jednotlivých veterinárních fakultách a uni-

● EAEVE – počítání hlasů ve volbách do orgánů EAEVE – prof. Nečas. Uprostřed prof. Anna Bravo, nová prezidentka EAEVE

● Zástupci VFU Brno a UVLF Košice na jednání EAEVE

verzitách. Z jednání vyplynulo, že na řadě fakult fungují již specializovaná pracoviště a týmy pracovníků, kteří se zabývají kvalitou veterinárního vzdělávání na jednotlivých veterinárních fakultách. To se projevuje na úrovni připravenosti jednotlivých škol na evaluaci prováděnou týmy EAEVE.

Odborná přednášková část zasedání EAEVE byla zaměřena do oblasti kvality veterinárního vzdělávání na jednotlivých fakultách. Prezentace pozvaných expertů velmi zdůrazňovaly význam a nezbytnost provádění vnitřního hodnocení kvality veterinárního vzdělávání na jednotlivých fakultách, a ukazuje se, že bez tohoto systému již nebude možné v dalším období mezinárodní hodnocení veterinárních fakult provádět. Přednášky řešily také vztah vzdělávání a vědy v rámci zvyšování kvality veterinárního vzdělávání. Přednášky přednesli: prof. Gutnik, prof. May, Pim

Polak, dr. Grieken Salvador, prof. Neiger, prof. Alvarez, prof. Lekeux.

V oficiální i neoficiální části jednání byla uskutečněna četná setkání s představiteli EAEVE (exprezident, nová prezidentka, členové CIQA, členové EXCOM, a další) a také s představiteli mnohých veterinárních fakult Evropy a fakult organizovaných v EAEVE (Španělsko, Anglie, Německo, Rakousko, Slovensko, Polsko, Itálie, Turecko, Maďarsko, Slovinsko, Srbsko, Bulharsko, Rumunsko, Izrael a další). Byly domlouvány možnosti mobilizovat pro studenty.

Na červen 2014 představitelé VFU Brno pozvali k návštěvě brněnské univerzity novou prezidentku EAEVE prof. Annu Bravo.

text: **Vladimír Večerek**
● foto: archiv autora

Česká akademie zemědělských věd ocenila své členy

V letošním roce si Česká akademie zemědělských věd připomíná 90. výročí svého vzniku a i v rámci tohoto roku se jako vždy snažila ocenit činnost svých členů a nebyli opomenuti členové veterinárního odboru.

Za dlouholetou činnost v této vědecké instituci, jež je vědeckým poradním orgánem ministra zemědělství ČR, získali ocenění následující členové veterinárního odboru této instituce. Za dlouholetou a přínosnou činnost pro akademii a na poli vědy a výzkumu získali stříbrnou medaili ČAZV předseda veterinárního odboru pan prof. MVDr. et Ing. Pavel Suchý, CSc., jeho předchůdce v této funkci pan prof. MVDr. Miroslav Toman, CSc. a člen výboru veterinárního odboru ČAZV prof. MVDr. Vladimír Večerek, CSc., MBA. Medaile byly slavnostně předány na plenárním zasedání ČAZV, které se uskutečnilo v aule České zemědělské univerzity v Praze dne 4. března 2014.

Na jednání Rady České akademie zemědělských věd, která se uskutečnila 13. května t.r., byli dále oceněni bronzovou medailí za mimořádný přínos k rozvoji vědy a výzkumu v agrárním sektoru MVDr. Pavel Brauner, Ph.D. a doc. MVDr. Antonín Vinkler, CSc. a čestné uznání akademie získal doc. MVDr. Radovan Doležel, CSc.

Počátky akademie sahají do roku 1924, kdy v Praze dne 28. prosince byla založena Československá akademie zemědělská (ČAZ) a úvodní slavnostní projev na ustavujícím shromáždění přednesl Dr. Milan Hodža, univerzitní profesor a ministr zemědělství ČSR, ve kterém

- Rektor, prof. Suchý, přebírá ocenění z rukou předsedy ČAZV, prof. Ing. Viléma Podrázského, CSc. a ředitelky odboru výzkumu, vzdělávání a poradenství ministerstva zemědělství ing. Olgy Chmelíkové

podtrhl, proč zemědělství potřebuje akademii. Tehdy akademie vznikla nikoliv zákonem, nýbrž soukromou iniciativou a již v počátku měla 203 členů v šesti odbozech. Veterinární tehdy mezi nimi nebyl. Až 13. a 14. dubna 1955 se konalo v Praze VIII. valné shromáždění ČSAZV, které bylo současně druhým výročním shro-

mážděním od založení akademie a na tomto zasedání byly ustaveny další odbory a jejich představitelé jako funkcionáři. Byl ustaven Odbor živočišné výroby a veterinářství s předsedou akademikem Karlem Koubkem, místopředsedou, dopisujícím členem Emilem Příbylem a sekretářem akademikem Vladimírem Koželuhou.

O dva roky později se v dubnu konalo XI. valné shromáždění ČSAZV a byl zřízen Odbor veterinárního lékařství. Předsdou odboru byl zvolen dopisující člen, prof. MVDr. Emil Příbyl, místopředsdou člen korespondent SAV MVDr. František Nižňanský a jako vědecký sekretář dopisující člen, prof. MVDr. Miroslav Pařízek. Ihned v počátku a s ohledem na aktuální veterinární problematiku byly formovány odborné komise a subkomise a stanovená odpovědnost jednotlivých pracovníků za svěřené úseky. Logickým vyústěním takového prosazování se veterinárních vědeckých poznatků a řešení tehdejších výzev veterinárně-zemědělského komplexu bylo posléze založení Výzkumného ústavu veterinárního lékařství. Veterinární medicína je dnes integrovanou součástí zemědělského potravinářského komplexu a její tradiční úloha spočívá v ochraně zdraví člověka zabezpečením zdraví zvířat a zajištěním potravinové bezpečnosti.

Dnešní Česká akademie zemědělských věd je odbornou a společenskou institucí, působící na území ČR a je vědeckým poradním orgánem ministra zemědělství ČR a zřízena jako příspěvková organizace MZe ČR k 1. 1. 1993.

ČAZV soustřeďuje pracovníky zemědělského výzkumu, vývoje a vzdělávání, jakož i praktiky, zasloužilé vědecky a osvětově o rozvoj zemědělství. Reprezentuje vědecko-výzkumnou a akademickou obec navenek, a to jak v ČR, tak i ve vztahu k zahraničí. Veterinární odbor a jeho členové jsou pevnou součástí akademie a o kvalitních výstupech veterinár-

- Úvodní projev prof. Příbyla otisknutý ve Veterinářství v roce 1957

ního výzkumu a řešení aktuální zdravotní problematiky chovů zvířat svědčí nejen udělená ocenění, ale i úspěchy v soutěžích mladých vědeckých pracovníků a uznání chovatelské praxe.

- text: Pavel Brauner
foto: ČAZV

Zlatá, stříbrná a bronzová pamětní medaile VFU Brno

Ocenění za výkon, zásluhu či životní aktivitu patří k tradicím, kterými odměňujeme významné hybatele a osobnosti. Ocenění může mít mnoho podob. K těm formálním patří například písemný projev v podobě poděkování či diplomu. Projev úcty ale může být znázorněn i umělecky, typicky formou reliéfní plastiky – medailí. Ta se užívá i jako vyznamenání nebo díky své trvanlivosti je vydávána jako připomínka významné události či výročí. A právě formou pamětní medaile Veterinární a farmaceutické univerzity vyjadřuje uznání také naše univerzita.

Pamětní medaile Veterinární a farmaceutické univerzity jsou udělovány při výjimečných příležitostech. „Doposud byly udělovány pouze bronzové medaile, a to při významných výročích univerzity, naposledy při 90. výročí založení VFU Brno tehdejším rektorem profesorem Večerkem, a dále v rámci návštěv představitelů českého státu nebo ministerstev,“ říká kancléřka Mgr. Barbora Šolcová. Medaile od autora Václava Adolfa Kovaniče byla vyrobena v roce 1996 v nákladu 300 kusů.

Původně byla provedena v bronzové patině a má průměr 80 mm. „Na lícové straně v obvodu medaile je umístěna legenda: UNIVERSITAS VETERINARIA ET PHARMACEUTICA BRUNENSIS, ve středu medaile se nachází medicínský znak Aeskulapova hůl s hadem zkřížená v horní polovině

hole s rameny lékárnických vah. Nad rameny písmene je rok 1918 coby rok vzniku univerzity. Prostor vedle ramen písmene je doplněn ratolestmi. Rubová strana vyobrazuje dominanty města Brna – chrám sv. Petra a sv. Pavla, hrad Špilberk a ve spodní části Pávilon A Brněnského výstaviště. Horní část je doplněna legendou UNA VITA, UNA SANITAS, UNA MEDICINA a dole je nápis BRNO,“ popisuje vzhled medaile Mgr. Eva Zatloukalová.

Současný rektor profesor Suchý se rozhodl diferenciovat medaile do 3 kategorií: zlatá, stříbrná a bronzová. Medaile prošly galvanickou úpravou a těší se na své nové majitele. „Nově budou pamětní medaile udělovány nejen ad hoc při významných výročích, za rozvoj vnitrostátní i mezinárodní spolupráce a za šíření dobrého jména univerzity, ale od 1. 6. 2014 také pravidelně za významnou vědecko-výzkumnou a pedagogickou činnost při příležitosti životního jubilea pracovníků univerzity,“ vysvětluje Mgr. Barbora Šolcová.

Prvními, kteří z rukou rektora VFU Brno získali zlatou medaili za významný přínos k rozvoji mezinárodní spolupráce, byli dipl. Ing. agr. Slavko Lulič (KRMIVA d.o.o. Zagreb), prof. dr.sc. dr.h.c. Gordana Kralik (Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku) a prof. dr.sc. Vlasta Šerman (Veterinarski fakultet Sveučiliště u Zagrebu), a to u příležitosti mezinárodní konference [KRMIVA 2014](#) v Opatiji.

Ze zaměstnanců univerzity byli mezi prvními oceněnými při příležitosti životního jubilea doc. PhDr. Karel Král, CSc., (stříbrná), doc. MVDr. Václav Páral,

Ph.D. (bronzová) a MVDr. Miloslav Skřivánek, CSc. (stříbrná). Slavnostní předání proběhlo na jednání Kolegia rektora VFU Brno.

● text: redakce
foto: Petr Chmelař

Prof. Dr. Dr.h.c.mult. Theodor Hiepe na VFU v Brně

● Prof. Hiepe při projížďce s vozatajkyní dr. Sedlinskou kampusem univerzity

Ve dnech 19.–20. května 2014 navštívil naši univerzitu přední německý parazitolog prof. Hiepe a pro studenty předmětu parazitologie přednášel na téma: „Hlavní aspekty prevence parazitóz u hospodářských zvířat z pohledu hypodermózy skotu“. V současné době je prof. Hiepe hostujícím profesorem na Katedře molekulární parazitologie Humboldtovy univerzity v Berlíně a emeritním profesorem na Ústavu parazitologie a tropické veterinární medicíny Freie Universität Berlin. Byl dlouholetým přednostou Ústavu parazitologie a zoo-

logie na veterinární fakultě Humboldtovy univerzity v Berlíně a v letech 1990–1993 i děkanem této fakulty. Zastával řadu dalších významných vědeckých funkcí, byl prezidentem Parazitologické společnosti bývalé NDR, je členem a senátorem Německé akademie přírodních věd Leopoldina, byl zvolen prvním viceprezidentem Světové asociace pro pokrok ve veterinární parazitologii (WAAWP) a v současné době je jejím čestným členem.

Vědecké dílo prof. Hiepeho sestává z více než 300 původních prací. Je hlav-

ním autorem 4dílné německé „Učebnice parazitologie“ a dvou vydání „Nemoci ovcí“ a v roce 2006 vydané „Obecné parazitologie se základy imunobiologie, diagnostiky a tlumení“, dále je spoluautorem na téměř 50 dalších učebnicích a knihách s veterinární tematikou.

Pod jeho vedením vzniklo více než 11 dizertací doktorů věd (DrSc), přes 200 di-

zertací Dr. vet. med. a Dr. rer. nat. a stejný počet atestačních a závěrečných prací v postgraduálním a specializačním studiu z oboru parazitologie.

Zásluhou prof. Hiepeho se výuka a výzkum zaměřily především na podstatu parazitismu, imunoparazitologii a zoonózy. Jeho pracoviště vypracovalo základy strategie boje proti nejzávažnějším parazitózám domácích a užitkových zvířat a zoonozám. Tak se např. podařilo zcela zlikvidovat hypodermózu skotu na území bývalé NDR a na základě těchto zkušeností úspěšně provádět i tlumení ekto-parazitóz v Mongolsku. Je průkopníkem spolupráce mezi veterinární a humánní parazitologií, kde si získal značný respekt.

Prof. Hiepe v minulosti opakovaně navštívil naši univerzitu a vždy pečoval o udržování dobrých vědeckých kontaktů a vzájemnou spolupráci s naším Ústavem parazitologie, ale i dalšími parazitologic-

kými pracovišti u nás. Během současného krátkého pobytu měl možnost navštívit některé kliniky a ústavy. Dostalo se mu i možnosti jako prvnímu hostu naší univerzity si prohlédnout celý areál během jízdy v kočáru taženém párem krásných černých lipicánů. Tuto jízdu velmi ochotně zorganizovala paní MVDr. Markéta Sedlinská, Ph.D. z Kliniky chorob koní a doprovodným výkladem mluvčí univerzity pan Petr Chmelař. Prof. Hiepe nesmírně ocenil výstavbu a modernizaci klinik, ústavů a pavilonů oproti stavu, se kterým si je mohl porovnat z předchozích návštěv u nás. S nevšedním zájmem si prohlédl i Veterinární muzeum a velmi pochvalně se vyslovil o významu a uspořádání jeho exponátů a perfektním doprovodem výkladu v dokonalé němčině pana MVDr. Pavla Braunera, Ph.D.

● text: **Karel Chroust**
foto: Alexandr Krátký

● Prof. Hiepe v doprovodu prof. Chrousta a jeho choti v Kabinetu dějin veterinární medicíny a farmacie

● Příprava na trenejzerech

FVL učila veterináře základy laparoskopie

Technologický rozvoj přináší do řady oblastí lidského i zvířecího života neustálý vývoj a neustávající tok změn. Člověk se musí permanentně připravovat, dovzdělávat, udržovat si přehled o posledních trendech a novinkách. Jakmile zaspí, musí toho hodně dohnět. V horším případě mu dokonce může ujet vědomostní vlak. Bdělost při sledování aktuálního vývoje platí obzvláště v oblasti medicíny – humánní i veterinár-

ní. Moderní postupy v lékařství zachraňují životy, předcházejí komplikacím, dbají o zdraví pacienta. Fakulta veterinárního lékařství proto připravila pro zájemce z řad veterinárních lékařů chirurgický seminář „Základy laparoskopie u malých zvířat“.

Za poslední desetiletí zaznamenala veterinární chirurgie pokrok v chirurgických technikách založených na minimálně invazivním přístupu ošetření pacienta.

K rozvoji miniinvazivních zákroků přispěl technický vývoj endoskopických systémů přenosu obrazu, díky kterému miniinvazivní laparoskopické či laparoskopicky asistované zákroky vstupují v současné době do popředí zájmu. Tak jako v humánní chirurgii, kde se některé miniinvazivní zákroky staly již standardními chirurgickými zákroky první volby, lze obdobný trend předpokládat i ve veterinární chirurgii.

„Laparoskopie a miniinvazivní zákroky jsou ve veterinární oblasti trendem posledních deseti let. Těmito přístupy jsme na univerzitě začali standardně operovat již v roce 2001, kdy pan Prof. MVDr. Alois Nečas, Ph.D., MBA, současný děkan FVL VFU Brno, vůbec jako jeden z prvních na světě, začal rutinně provádět miniinvazivní artroskopické zákroky v rámci ortopedie malých zvířat. Od artroskopie to pak byl jen krok k tomu, abychom s těmito zákroky začali i v jiných oblastech chirurgie, kdy od roku 2005 provádíme v rámci našeho pracoviště rutinně laparoskopické či torakoskopické zákroky. Několik podobných seminářů jsem absolvoval v zahraničí, takže jsem měl možnost zúročit tyto zkušenosti i po organizační stránce. Konkrétně v zahraničí je o podobné semináře velký zájem. Veterináři často tráví na čekací listině i rok, než se v kurzu uvolní místo. I to nás vedlo k tomu, abychom takový seminář připravili v rámci České republiky,“ říká Doc. MVDr. Michal Crha, Ph.D., zástupce přednosti Kliniky chorob psů a koček, který byl garantem semináře. Chirurgický seminář byl určen všem veterinárním lékařům se zájmem o chirurgii malých zvířat. Jeho

úkolem bylo obohatit absolventy nejen o teoretické, ale především o praktické dovednosti. Organizačně seminář probíhal ve dvou dnech. První den proběhl teoretický úvod do problematiky formou interaktivních prezentací. Druhý den navázal na teoretický background praktický kurz, jehož účastníci si osvojili laparoskopické zákroky v podmínkách akutního experimentu na modelových zvířatech (prasatech).

Cílem bylo uspořádat seminář tak, aby účastník získal přehled a osvojil si základní techniky laparoskopie. To lze uskutečnit jen v malé skupině, proto byla praktická část určena pouze 16 veterinářům. Zájem byl však větší, než mohla fakulta pokrýt. „Účastním se každého semináře, který může posunout naši praxi vpřed, což nemusí vždy korelovat s praktickým upotřebením získaných vědomostí a dovedností. Laparoskopická chirurgie pozvolna nabývá v našem oboru na důležitosti, a proto během krátké doby bude aplikována i na našem pracovišti,“ vysvětluje svůj zájem jeden z účastníků, MVDr. Stanislav Ceinciala. „Seminára som sa zúčastnil preto, lebo daný druh operácií by som chcel vo svojej ambulancii v budúcnosti vykoná-

● Výuka laparoskopie na chirurgickém sále

vať, keďže na Slovensku takéto možnosti vzdelávania nemáme, bola to veľká príležitosť," dodáva ďalší absolvent seminára MVDr. Martin Kočíš.

Laparoskopia sa najčastejšie používa pri kastrácii fen a kočiek, u laparoskopicky asistovanej gastropexie, pri odstránení nese-stouplého varlete u psů. Veľmi dôležitou oblasťou je tiež diagnostická laparoskopia. Výuka je náročná nejen na personál, ale tiež na technické zázemí. V tejto oblasti sa môže univerzita pochlubiť jedinečným vybavením. „Máme k dispozícii najmodernejšie zariadenia, ktoré je k dispozícii. Na kurz samotný sa nám podaťo získať prístroje niekoľkých konkurenčných firiem. To bolo prínosné v tom, že účastníci si mohli vlastnoručne vyzkúšať, ktorý prístroj jim lépe sedí do ruky," hodnotí docent Michal Crha.

Seminár organizátoři rozdělili do dvou dnů, během kterých proběhla teoretická a praktická část. Ta praktická se skládala ze dvou etap. Během dopolední části se účastníci seznámili s potřebným vybavením a absolvovali tréninky na trenažerech. Odpolední část představoval workshop v podmínkách akutního experimentu na živých zvířatech. Probíhal na dvou místech – na Klinice chorob psů a koček v Pavilonu klinik malých zvířat a v experimentální části Pavilonu profesora Dražana – kde veterináři pracovali celkem na čtyřech stano-višťích. Na průběh dohlíželi zkušení lektorři Fakulty veterinárního lékařství.

Seminár se věnoval laparoskopii a jejím základům. V rámci workshopu se pak veterináři zaměřili na konkrétní zákroky. Účastníci semináře si mohli vyzkoušet a nacvičit laparoskopickou biopsii orgánů, vyšetření dutiny břišní, kastraci a laparoskopicky asistovanou gastropexii. „Prínos semináře je obrovský, pod skvělým vedením docenta Crhy, doktora Rašky a doktorky Urbanové bylo možno získať během víkendy velmi slušné dovednosti. Velké díky patří také doktoru Raušerovi a ostatním pracovníkům veterinární fakulty za profesionální přípravu i průběh

● Praktické části kurzu se zúčastnilo šestnáct veterinářů a veterinářek

workshopu," shrnuje přínos semináře doktor Cienciala.

Zájem o použití laparoskopie u chirurgických zákroků v posledních letech roste. Chovatelé s vlastní zkušeností s laparoskopickým zákrokem na vlastním těle se často používají laparoskopie u svého zvířete dožadují. Na druhé straně jsou lidé, kteří jsou nedůvěřiví k novinkám a zůstávají u klasických chirurgických metod. Svoji roli však může hrát i cena. „Z hlediska úspěšnosti zákroku jsou obě metody srovnatelné. Náklady se v rámci různých zákroků pohybují hrubým odhadem asi o třicet procent výš, než u operací tzv. otevřenou metodou. Vyšší cena ale zcela určitě stojí za výhody,

kteří takové zákroky přinášejí, tedy nižší bolestivost, menší trauma tkání, nižší riziko komplikací, menší jizvy, rychlejší rekonvalescenci," popisuje docent Michal Crha.

Obecně lze očekávat na veterinární lékařské větši tlak ze strany klientů, aby tyto miniinvazivní chirurgické techniky nabídeli. Univerzita má miniinvazivní chirurgii už tři roky zahrnutou v sylabu jako volitelný předmět. „Letos jsme s prof. Nečasem přednášeli ve Florencii na mezinárodním kongresu veterinární endoskopické asociace, kde američtí kolegové hovořili o zavedení systému výuky těchto chirurgických metod u studentů. A toto téma velmi vášnivě diskutovali. My tady v Brně můžeme

s pýchou říct, že tyto metody již třetím rokem úspěšně vyučujeme," vzpomíná docent Michal Crha.

Ve srovnání s výukou, kterou absolvují studenti VFU Brno, se jednalo o mnohem intenzivnější kurz. Studenti v rámci výuky mají více času, v rámci dvoudenního semináře je potřeba vysvětlit základy během dvou dnů. „Předpokládáme, že zájemci ze strany veterinářů již mají mnohem větší chirurgickou praxi a zkušenost z operací, které probíhají otevřeným způsobem. Naši studenti mají výuky mnohem více a neučíme je pouze základy laparoskopie, ale také například torakoskopii, proto výuka obsahuje mnohem více teorie

i praxe," srovnává náplň výuky chirurgie docent Michal Crha.

Univerzita by ráda do budoucna v pořádání podobných seminářů pokračovala. Zorganizovat podobnou akci však vyžaduje velké úsilí a zapojení desítky odborníků. „Náplň kurzu byla vyčerpávající. Bez nadsázky mohu říct, že to byl snad nejlepší workshop, kterého jsem se za svou praxi zúčastnil. Vyzdvihl bych profesionalitu lektorů ve všech směrech – jsou skvělými laparoskopisty, stejně tak didaktiky," chválí organizaci ze strany FVL doktor Stanislav Cienciala.

● text: Petr Chmelař
foto: archiv docenta Michala Crhy

Odborníci z VFU radili posluchačům ze studia Českého rozhlasu

„V Apetýtu na Českém rozhlase Brno za pár chvil začne pravidelná poradna. Dnes potěšíme všechny chovatele slepic a králíků. Mým milým hostem bude doktor Miloslav Martinec a já hned připomenu kontakt do našeho studia,“ těmito slovy přivítala u veterinární poradny pořadu Apetýt posluchače Českého rozhlasu Brno moderátorka Jarka Vykoupilová. Klinika chorob ptáků plazů a drobných savců během uplynulého měsíce vyslala do studia brněnského rádia své odborníky, doktory Ladislava Tarase a Miloslava Martince. Téma bylo určeno především chovatelům drobných hospodářských zvířat, ale také spotřebitelům, kteří nakupují jejich vejce a maso.

Apetýt je živě vysílaný rozhlasový magazín pro všechny, kteří se chtějí každý den dozvědět něco nového. Prostřednictvím předních odborníků přináší užitečné a zajímavé informace takřka ze všech oborů. Atmosféra pořadu je uvolněná a pořad by měl kromě rad také pobavit. A jak se ve veterinární poradně za mikrofonem cítili odborníci z VFU Brno? „Za mikrofonem jsem cítil trochu trému, ale ve studiu Českého rozhlasu Brno jsem byl již dříve. Dnes to budou přibližně dva až tři roky,“ popisuje své vnitřní pocity doktor Ladislav Taras.

Jednotlivé díly poradny trvaly přibližně hodinu. Moderátorka pokládala svým hostům zajímavé dotazy. Další otázky kladli přímo posluchači, a to telefonicky nebo prostřednictvím e-mailu. „Jak si vybrat toho správného králíka, chci-li králíka na maso, nebo chci-li domácího mazlíčka,“

odstartovala moderátorka sérii dotazů mířících na doktora Miloslava Martince. „Chov králíků je velmi zajímavým a rozšířeným koníčkem a činností nejen jako hobby, ale jako určitá životní nutnost směřující k produkci králíčího masa. Z tohoto důvodu může být tato problematika velmi zajímavá pro posluchače rozhlasu,“ začal obecně doktor Martinec.

A posluchače zajímaly snad všechny aspekty chovu králíků a slepic. Otázky přicházely od chovatelských začátečníků i od zkušenějších lidí. První skupina se dotazovala, jak je vhodné s chovem začít, jaké jsou vhodné podmínky různých chovů i s jakými problémy se jako chovatelé budou setkávat. Pokročilejší chovatelé se ptali na konkrétní dotazy týkající se zdravotního stavu zvířat. „Celkem jsem zodpověděl asi pět otázek, dvě byly položeny

● Doktor Miloslav Martinec ve studiu Českého rozhlasu s redaktorkou Jarkou Vykoupilovou

redaktorkou a další dvě byly telefonické a jedna e-mailová. Otázky od diváků se týkaly hlavně ektoparazitů u drůbeže – čmelíků a všenek,“ shrnul témata doktor Taras.

Někteří posluchači dokonce využili toho, že je za mikrofonem veterinární lékař a pokládali otázky i mimo specializaci přítomných veterinářů. Doktor Martinec tak kromě chovu králíků pohotově a s klidem odpovídal i na otázky týkající se například mravenců ve skleníku.

„Veterinární poradna je v plném proudu, telefonní linky nám tu neustále zvoní, mým hostem je doktor Miloslav Martinec z Veterinární a farmaceutické univerzity Brno. Tématem dnešní poradny jsou slepice, králíci, ale měli jsme tu už i mravence,“ glosuje v další části poradny předchozí debatu moderátorka. Následuje další série dotazů. Ohnisko pozornosti se přesouvá, hovoří se o nemocech a očkování. „V dnešních dobách je potřeba očkovat zhruba v osmi až deseti týdnech. Reakce

na očkování po vpichu do ucha může být bouřlivější, někdy se může objevit i menší zánět, ale nemělo by dojít k otoku celého boltce. Účinnost očkování je vysoká, ale může se stát, že i přesto králík může uhynout,“ odpovídal doktor Martinec na dotaz posluchačky Ludmily, která se ptala na zdravotní komplikace u mladých králíků po očkování. Posluchači se dále ptali například na čmelíky a bylinky, které na čmelíky zabírají, či jaké doplňky výživy jsou pro chovy drobných hospodářských zvířat vhodné.

Zájem o rady obou specialistů byl obrovský. Redaktorka kvůli zájmu posluchačů dokonce univerzitu oslovila a požádala o další návštěvu odborníků ve studiu. Doktor Miloslav Martinec tak usedl za mikrofon dokonce třikrát. „K návštěvě veterinárního lékaře je třeba učinit rozhodnutí – tj. problém je natolik závažný, aby jej bylo třeba vyhledat a také, že jsem ochoten za veterinární pomoc zaplatit. Dotaz vznesený prostřednictvím

rozhlasu nevyžaduje hledání veterinárního lékaře a je relativně zadarmo. Hlavní důvod tak velkého zájmu ze strany publika však vidím v obnovení drobných chovů drůbeže v posledních dvou letech,“ hodnotí zájem posluchačů doktor Ladislav Taras.

„Čas vyhrazený na dnešní poradnu na téma chov slepic a králíků vypršel. Jsem moc ráda, že pan doktor Miloslav Martinec byl hostem a slíbil, že se zase do Českého rozhlasu vrátí. Přeji vám hezký zbytek dne a na slyšenou,“ rozloučila se s hosty a publikem Jarka Vykoupilová. Veterinární poradna prozatím končí. Alespoň tedy ta zaměřená na chovy králíků a slepic. Audiozáznam z veterinárních poraden a rozhovory s oběma odborníky naleznete v archivu pořadu Apetýt na internetových stránkách Českého rozhlasu Brno.

● text: Petr Chmelař
foto: archiv Českého rozhlasu Brno

Ryby v mořském světě nezemřely na otravu

V jednom z akvárií Mořského světa na Výstavišti v pražských Holešovicích uhynulo v lednu několik desítek exotických ryb, další vykazovaly známky otravy a ohroženo bylo i 10 želv. Podle ředitele Mořského světa vznikla úhynem ryb zřizovateli škoda 1,2 milionu korun. Jako nejpravděpodobnější příčina hromadného úhynu se zpočátku jevila intoxikace vodních tvorů.

Policie událost doposud vyšetřuje jako poškození cizí věci, k dispozici má výsledky analýz. Odebrané vzorky poslala k rozboru na Veterinární a farmaceutickou univerzitu Brno a také pracovníkům Státní veterinární správy. „Část vzorků přivezli pracovníci Mořského světa na analýzu k nám, část odvezli do Jihlavy. My jsme převzali tři ryby: sumečka žraločího, krunýřovce a vrubozobce pavího,“ popisuje profesor Stanislav Navrátil, přednosta Ústavu ekologie a chorob zvířat, ryb a včel.

Prvotní podezření padlo na otravu ryb neznámým pachatelem. Návštěvníci mořského světa si totiž mohli zakoupit sáček s krmivem, kterým ryby v nádrži krmili. Používané krmivo vzhledem připomínalo jedovatou látku určenou pro trávení potkanů. Odborníci VFU Brno provedli pitvu s odběrem vzorků parenchymatózních orgánů a žáber pro histologické vyšetření. Provedli mikroskopické vyšetření, bakteriologickou kultivaci. U vzorků odebrali játra a střeva pro toxikologický rozbor. Po pitvě ryby zamrazili pro případný následný toxikologický rozbor. Zkoumali nejen ryby samotné, ale také krmivo

● Krunýřovec

a vodu. Na analýzách pracovala také profesorka Zdeňka Svobodová z Ústavu veřejného veterinářství, ochrany zvířat a welfare a profesor František Tichý z Ústavu anatomie, histologie a embryologie.

Ani na Veterinární a farmaceutické univerzitě Brno, ani v Jihlavě nezjistili žádnou toxickou látku. „Výsledky analýz prokázaly, že o otravu ryb toxickou látkou nešlo. Na základě vyšetření vzorků krmiva jsme neobjevili jedovaté látky. Antikoagulační látky nebyly objeveny ani ve tkáních ryb,“ oznamuje výsledky testů profesor Navrátil.

Na základě vyšetření vyloučil také infekční chorobu. „Žádná infekční choroba neprobíhá tak akutně, aby za jed-

nu noc uhynulo tak velké množství ryb. Navíc šlo o různé druhy z různých čeledí. Neznám onemocnění či virus, na který by existovala taková vnímavost různých druhů ryb. Existují choroby typické pro jednotlivé druhy, ale ne pro všechny. Co se týče bakterií, tak jsme na základě kultivací neobjevili žádné, které by se běžně nevyskytovaly ve vodním prostředí,“ prozrazuje výsledky dalších šetření profesor Navrátil.

Další zkoumání přineslo pro některé překvapivé závěry. „Když jsme odebírali vzorky na histologické vyšetření a odebrané žábry jsme dali do formalínu, tak žábry plavaly. Normálně neplavou, proto je musel nadnášet nějaký plyn. Ryby

jsme vyšetřovali a provedli mikroskopická vyšetření na parazity. Při zkoumání žaberních oblouků při určitém zvětšení jsme si všimli bublinek v žaberních cévách. Za pravděpodobnou příčinu úmrtí lze označit plynové embolie,“ vysvětluje profesor Navrátil. Ke stejnému výsledku dospěli také pracovníci Státní veterinární správy v Jihlavě. Podle závěrů analýz tak není příčinou úmrtí žádná toxická látka, hlavní patologické změny, které mohly vést k úhynu ryb, představovaly plynové embolie. Ty pracovníci univerzity objevili především v žábrech, ale i v jiných orgánech.

I u ryb totiž existuje obdoba kesonové nemoci. Takzvanou nemoc potápěčů způsobuje hlavně dusík, který se za normálních okolností rozpouští v tělních tekutinách a tkáních. Při poklesu tlaku se ve fyziologických tekutinách uvolní ve formě bublin plynu.

Univerzita zastoupená profesorem Navrátilem figuruje v případě jako znalec. Profesor Navrátil proto připravuje expertní stanovisko, za jakých okolností může u ryb ke zjištěným fyziologickým změnám

dojít. Vyloučit tak zatím nelze technickou závadu, nedbalost ani zlý úmysl.

Sehnat nové ryby bude podle technického ředitele Mořského světa u některých druhů složitě. Mořský svět se proto pokusil o výměnu ryb s chovateli i institucemi. Nešťěstí si všimly také zoologické zahrady. ZOO Dvůr Králové se rozhodlo darovat 13 velkých tropických ryb. Mezi nimi například piraně plodožravé a vrubozobce paví. „Vedení Mořského světa si pomoci královédvorské zoo velmi cení a moc za ní děkuje. Ryby jsme naložili do speciálních transportních beden a jeli do Prahy co nejrychleji, aby stres z převozu byl co nejmenší,“ prohlásil Jan Vokurka, výkonný technický ředitel Mořského světa, který si pro darované ryby osobně dojel. K přemístění ryb došlo 16. dubna, po celkovém vyčištění a znovu napuštění nádrže v Praze.

Univerzita případ bedlivě sleduje a o výsledcích kauzy bude čtenáře dále informovat.

● text: Petr Chmelař

foto: Petr Chmelař, Josef Novotný

● Nádrž, ve které došlo k uhybnutí ryb

Studenti FVHE cestovali za výzkumem

● V posledních dvou číslech Vita Universitatis jsme psali o zahraničních stážích studentů Fakulty veterinárního lékařství a Farmaceutické fakulty do zemí mimo EU. Tentokrát je řada na studentech a studentkách Fakulty veterinární hygieny a ekologie. I ti využili možností projektu Mobility studentů VFU Brno do zemí mimo EU. A kam se zástupci FVHE vydali?

● Profesor Arun K. Bhunia a studentky DSP Bohdana Janštová (vpravo) a Alena Skočková, Purdue University

Spojené státy americké, Kanada, Austrálie, Rusko, Brazílie, Srbsko, to je jen částečný výčet zemí, do kterých se vydali studenti a studentky FVHE podpořit vzájemné vztahy a spolupráci vysokých škol v rámci mimoevropského prostoru. Ve vybraných zemích šestnáctka studentů zkvalitnila jazykovou výbavu, získala informace a možnosti pro srovnání vzdělávacích systémů v různých zemích.

Většina studentů, kteří cestovali mimo země EU, studuje doktorský studijní program. Cíle jejich mise proto souvisely přímo s výzkumem a prací ve vědeckém týmu. „V rámci stáže jsem se zapojila do rozsáhlého projektu zaměřeného na de-

tekci patogenních mikroorganismů pomocí přístroje BARDOT. Tento přístroj byl vyvinut inženýry na Purdue University a jedná se o neinvazivní metodu k detekci a identifikaci kolonií alimentárních patogenů v reálném čase,“ říká Bohdana Janštová z Ústavu hygieny a technologie mléka. Často cílová destinace a zvolený institut souvisel přímo s tématem dizertační práce. „Instit v ruském Sochi, který jsem navštívila, se zabývá fyzikálně chemickými analýzami tropických a subtropických rostlin, včetně čaje. Hlavním cílem mé dizertační práce je analýza barviv u vybraných druhů čajů, proto jsem pro stáž zvolila právě výše uvedené místo a institut,“ vysvětluje svoji volbu Martina Ošťádalová.

Kromě sbírání podkladů, inspirace a vzorků pro své vědecké publikace se studenti během své cesty věnovali dalším aktivitám typickým pro cestujícího vědce – konferencím, vědeckým poradám a získávání kontaktů. „Zavítala jsem na konferenci 15th Danube-Kris-Mures-Tisza s mezinárodní účastí, kde jsem se seznámila s účastníky ze Slovenska z Technologické univerzity Bratislava, Fakulty chemie a technologie potravin. Získaný kontakt v budoucnu využiji pro možnou spolupráci,“ popisuje Kateřina Bogdanovičová, která navštívila srbskou University of Novi Sad. Na čem se však zkušenosti studentů, kteří měli

možnost vyjet mimo země EU, téměř bez výjimek shodují, je možnost konzultovat a řešit konkrétní problémy se špičkami ve svých oborech. „Měla jsem možnost se zúčastnit dvou vynikajících přednášek renomovaných mikrobiologů, Boba Hancocka a Cynthie Whitchurch, jako vzdělávacích akcí pro zaměstnance Westmead Hospital,“ sdílí svoje zkušenosti ze Sydney další ze studentek DSP Hana Dobiášová.

Mobility studentů a vědeckých pracovníků však nepřináší rozvoj pouze jedné osobě. Nejde pouze o zlepšení jazykového kalibru, poznání nových metod a postupů v rámci vědecké práce a zisku kontaktů na vědeckou komunitu. Studenti a vědečtí pracovníci se po stáži vrací zpět na svoji alma mater, kde mohou nabytým vědomostem dát další, tentokrát již místní rozměr. „Analýza sekvencí plazmidů s geny rezistence k antibiotikům u enterobakterií je velmi důležitou částí mé výzkumné činnosti v rámci doktorského studijního programu na VFU Brno. Poznatky získané na této stáži se stanou vynikajícím základem pro další odborný rozvoj, pro experimentální část mé doktorské dizertační práce a pro další práci na VFU Brno,“ uzavírá téma přínosu zahraniční stáže Hana Dobiášová.

Zahraniční stáž by měla být pro studenty výzvou. Vzdělání je v dnešní době čím dál tím více ceněné a díky mobilitám mohou studenti dosáhnout kvalitnějšího vzdělání, mohou poznat, jak fungují vzdělávací instituce v jiných zemích a dát svému vzdělání světový rozměr.

● text: Petr Chmelař
foto: archiv Bohdany Janštové

● Společná fotka studentek VFU Brno z Chicaga

● Skupinka studentů VFU Brno, společná fotografie z výletu do Chicaga

Šestnácté setkání mladých vědeckých pracovníků

● Několik hodin nabitých inspirativními tématy a výzkumem. Svižné tempo. Řada českých a slovenských mladých vědců a vědkyň s mezinárodním přesahem. Tři sály, sedm sekcí a zajímavý program napříč hygienou a technologií potravin. Naprostá vyštavenost a hlava nabitá zajímavostmi a inspirací. S těmito pocity jistě odcházeli účastníci 16. konference mladých vědeckých pracovníků s mezinárodní účastí.

Pokud jste se chtěli dozvědět něco o tak různorodých tématech na jednom místě během jednoho dne, měli jste šanci právě na Konferenci mladých vědeckých pracovníků. Ta odstartovala 28. května v 9:00 hodin. FVHE pořádala již 16. ročník. Konferenci organizátoři tematicky rozdělili

do sedmi sekcí (Hygiena a technologie potravin, Výživa, dietetika hospodářských zvířat a hygiena vegetabilii, Veterinární ekologie, Veterinární biochemie, chemie a biofyzika, Veřejné veterinářství a ochrana zvířat, Veterinární toxikologie a toxikologie potravin, Choroby volně žijících zvířat a zvířat zoologických zahrad), jejichž program se odehrál ve třech auditoriích. Letošními účastníky byli studenti VFU Brno, studenti UVL Košice, UTB Zlín, a VŠCHT Praha. Podobně jako v loňském roce posluchači zaujali svá místa v posluchárně Pavilonu profesora Lenfelda, jeho zasedací místnosti a také v posluchárně biologie. Přednášky byly volně přístupné. Konferenci zahájila prof. MVDr. Lenka Vorlová, Ph.D., přednostka Ústavu hygieny a technologie mléka, společně s děkankou Fakulty veterinární hygieny a ekologie, doc. MVDr. Bohuslavou Tremlovou, Ph.D. Úvodní slovo následovala přednáška prof.

řat a zvířat zoologických zahrad), jejichž program se odehrál ve třech auditoriích.

Letošními účastníky byli studenti VFU Brno, studenti UVL Košice, UTB Zlín, a VŠCHT Praha. Podobně jako v loňském roce posluchači zaujali svá místa v posluchárně Pavilonu profesora Lenfelda, jeho zasedací místnosti a také v posluchárně biologie. Přednášky byly volně přístupné.

Konferenci zahájila prof. MVDr. Lenka Vorlová, Ph.D., přednostka Ústavu hygieny a technologie mléka, společně s děkankou Fakulty veterinární hygieny a ekologie, doc. MVDr. Bohuslavou Tremlovou, Ph.D. Úvodní slovo následovala přednáška prof.

MVDr. Jiřího Rupricha, CSc. Ten mladým vědeckým pracovníkům velmi podrobně popsal roli EFSA v systému bezpečnosti potravin v Evropské unii. Pak už přišly na řadu jednotlivé přednáškové bloky dle jednotlivých sekcí. Publikum se tak mohlo seznámit se sensorickým hodnocením tavených sýrových analogů, s podrobnostmi o výskytu reziduí tetracyklinových antibiotik v syrovém mléce i s hodnocením míry kontaminace psů rtutí pomocí analýzy srsti.

Jednotlivé sekce moderovali prof. MVDr. Lenka Vorlová, Ph.D., prof. MVDr. Iva Steinhauserová, doc. ing. David Zapletal, Ph.D., doc. MVDr. Stanislav Navrátil, Ph.D., doc. MVDr. Helena Modrá, Ph.D.

Tři odborné komise ocenily nejlepší práce v každé skupině. Ukončení a předání diplomů a finanční odměny vítězům se ujala děkanka doc. MVDr. Bohuslava Tremlová, Ph.D. Tričkem s logem FVHE a taškou s propagačními předměty EFSA byli odměněni všichni aktivní účastníci konference.

● Docentka Tremlová a profesorka Vorlová se zástupci ministerstva zemědělství

radou pro hygienu a technologii potravin a Koordinačním místem pro vědeckou a technickou spolupráci s EFSA v České republice při ministerstvu zemědělství. Konference je zaměřena na podporu rozvoje vědecko-výzkumné a tvůrčí aktivity studentů všech bakalářských a magisterských studijních programů a na zvyšování úrovně závěrečných prací studentů v oborech veterinární hygieny, veterinární ekologie a bezpečnosti a kvality potravin.

Organizaci konference zajistil tým z Ústavu hygieny a technologie mléka VFU Brno: prof. MVDr. Lenka Vorlová, doc. MVDr. Bohumíra Janštová, Ph.D., MVDr. Šárka Bursová, Ph.D. a Alena Krejčířková.

Konference mladých vědeckých pracovníků s mezinárodní účastí vznikla z iniciativy prof. MVDr. Jindry Lukášové, CSc. a poprvé se konala v roce 1998. Původně byla tématem přednáškových sdělení oblast chemie, mikrobiologie, hygieny a technologie potravin. V dalších letech, jednání na konferenci probíhalo v několika sekcích. První ročník konference byl určen pouze pro studenty doktorského studijního programu VFU Brno, v dalších letech se účastníky stali i studenti jiných vysokých škol.

● text: Petr Chmelař
foto: autor

● Část programu konference probíhala v zasedací místnosti Pavilonu prof. Lenfelda

Místo	Ocenění studenti
1.	Mgr. Kateřina Bogdanovičová
	Ing. Beverly Bělková
	Mgr. Ing. Veronika Kováčová
2.	Ines Lačanin, Mag. nutr.
	Nicol Janecko, MSc.
	Mgr. Lenka Divišová
3.	RNDr. Michaela Maďarová
	Mgr. Hana Dobiášová
	MVDr. Lubomír Šmiga

Konferenci studentské vědecké a odborné činnosti organizoval Ústav hygieny a technologie mléka společně s Oborovou

20. setkání Evropské asociace farmaceutických fakult

Výroční dvacáté setkání Evropské asociace farmaceutických fakult tentokrát proběhlo v krásném městě pod horami ve Slovinské Ljublani. I letos jsme se sešli, abychom si předali nové poznatky v oblasti kvality výuky, prodiskutovali nové trendy ve výzkumu a vývoji léků. Hlavním tématem konference však bylo propojení vzdělávání s praktickými dovednostmi.

Jako řešitel projektu s názvem Zvyšování pedagogických, manažerských a odborných dovedností pracovníků VFU č. CZ.1.07/2.2.00/28.0110, který je spolufinancován Evropským sociálním fondem a státním rozpočtem České republiky, jsem se formou plakátového sdělení podělila s ostatními účastníky o výsledky naší již skoro tříleté práce se studenty a zaměstnanci naší fakulty.

Úspěšným řešením projektu podporujeme vzdělávání zaměstnanců a studentů DSP v odborných kurzech zaměřených na: Kurzy v oblasti farmaceutické kvalitativní a kvantitativní analýzy; Kurzy zaměřené na farmakovigilanci a formulaci léčivých přípravků; Kurzy zaměřené na oblast molekulární biologie a farmakogenomiky; Kurzy zaměřené na oblast klinického hodnocení léčiv; Kurz Praktické aspekty analýzy dat; Kurzy zaměřené na oblast léčiv

● Hlavní řešitelka projektu doc. Opatřilová

biogenního původu; a nezapomínáme také na měkké dovednosti, jako jsou např. Kurzy etiky a asertivity; Kurz komunikace a rétoriky; Kurz informačních technologií a také Kurz praktické aspekty analýzy dat.

V rámci řešení projektu již proběhlo 18 kurzů orientovaných na pedagogické dovednosti, kterých se účastnilo 180 akademických pracovníků, výborně byly hodnoceny kurzy zaměřené na počítačové dovednosti – celkem 15 kurzů se 75 účastníky. Nejvíce však bylo kurzů odborných, kterých se účastnili jak akademičtí pracovníci, tak studenti DSP – celkem 120 osob v 74 kurzech.

Jen stále vzdělávaný odborník a pedagog může kvalifikovaně předávat znalosti a dovednosti dalším osobám. V současnosti se pracovníci FaF VFU soustavně vzdělávají v oblasti své specializace.

V Ljublani se setkala více než 70 odborníků z více než dvaceti zemí. Členové managementu Farmaceutické fakulty navázali nové zajímavé kontakty a získali inspirativní nápady pro rozvoj farmacie v Brně.

Přínosné bylo, že se konference zúčastnili i kolegové z hradecké a bratislavské farmaceutické fakulty, tudíž bylo možno diskutovat inspirativní nápady a možnost jejich zavedení do našich kurikul i v rámci Česka a Slovenska.

● text: **Radka Opatřilová**
foto: archiv autorky

● V pátek 6. června se zástupci Státní veterinární správy sešli se studenty VFU Brno. Akce se zúčastnil také ústřední ředitel SVS docent Milan Malena. Činnost státních orgánů představili příslušní ředitelé krajských veterinárních správ. Setkání bylo interaktivní a studenti využili možnost ředitele konfrontovat s vlastními dotazy a zkušenostmi. Program začal v 9:30 v posluchárně Pavilonu profesora Lenfelda na Ústavu hygieny a technologie mléka. Akci zahájila děkanka FVHE docentka Bohuslava Tremlová, po ní již před studenty předstoupili jednotliví zástupci SVS.

● Mimořádná akce čekala čerstvé absolventy a jejich rodinné příslušníky během týdne promoci. Kromě předání vytouženého diplomu a hromadného focení mohli využít netradiční nabídky svézt se po areálu Veterinární a farmaceutické univerzity Brno v kočáře. Neobvyklou akcí si pro ně připravil univerzitní jezdecký oddíl. Promoce představuje jeden z mála okamžiků, kdy rodiče a další příbuzní studentů vstoupí do areálu univerzity. Projít si celý areál je nejen časově náročné, ale v horkých

letních dnech i vyčerpávající. Jezdecký oddíl VFU Brno proto v týdnu promoci přichystal projíždky areálem univerzity. Studenti tak mohli posadit své rodiče i prarodiče do kočáru a představit jim celý kampus VFU Brno. „Rozhodli jsme se vyzkoušet, jaký bude zájem o projíždku po areálu univerzity. Nejde o komerční záležitost, ale o zpříjemnění slavnostního dne, které by mohli ocenit především rodiče a prarodiče čerstvých absolventů. Cena za projíždku byla dobrovolná a celý výtěžek půjde na činnost jezdeckého klubu,“ vysvětlila doktorka Markéta Sedlinská z Kliniky chorob koní. Vybraná částka tak pomůže doplnit vybavení, které používají studenti v rámci výuky.

● Tradiční akce lékárníků z celé ČR – Den lékáren – připadl letos na čtvrtek 19. června. Zcela netradičně se však v tomto roce neuskutečnil pouze Den lékáren, ale tentokrát celý Týden lékáren od 16. do 22. června. Hlavním tématem byla prevence onemocnění rakovinou tlustého střeva a konečníku. Česká lékárnická komora pro tuto akci spojila síly s nadací manželů Havlových VIZE 97 a společně se podíleli na osvětě v této oblasti.

Fotoreportáž: výstavba nového pavilonu farmacie se blíží do finále

Výstavba nové budovy Pavilonu farmacie II pokračuje. V severní části univerzity dělníci pokračují ve stavebních pracích na moderní čtyřposchodové budově. Ta začala v zimě 2013. Farmaceutická fakulta se již brzy dočká další budovy, která rozšíří prostorové zázemí studentů farmacie. Pavilon farmacie II poskytne nové učebny, posluchárny a laboratoře. Přínosem bude zkvalitnění vzdělávání studentů a samotného výzkumu na fakultě. Stavba by měla být hotová na konci letošního roku.

Zatímco vloni v zimě byly k vidění zasněžené základy, současný pohled na stavbu odkrývá moderní vzhled i tvar budovy. Hrubé práce jsou již ukončeny a stavaři se zaměřují na dodělávky a detaily. Navržený pavilon je pojetý jako samostatný objekt, svým pojetím zapadá do pavilonového pojetí kampusu. Pavilon výškou nenarušuje výškovou hladinu okolní zástavby. Architektonické řešení ladí s ostatními objekty areálu.

Na novou budovu se těší především studenti doktorského a magisterského studijního programu a akademičtí pracovníci Farmaceutické fakulty VFU Brno. Realizace projektu se bude v roce 2015 bezprostředně týkat přibližně 700 studentů magisterského studijního programu a 70 studentů doktorského studijního programu.

Podívejte se, jak nový Pavilon farmacie II za poslední rok a půl rostl a získával jasnější kontury.

● text: **Petr Chmelář**
foto: autor

Bohatýrská trilogie 2014 – rumunský Banát

Legendární a jedinečná putovní akce (pěšky, na vodě a na kole) nás letos už po druhé v historii bohatýrek na VFU zavedla za našimi krajany do rumunského Banátu, kteří zde žijí drsným životem našich babiček a prababiček už od roku 1823. Osud 6 českých vesnic položených v kopcích kousek od rumunsko-srbské hranice, daleko od české vlasti, se v poslední době stává spíše smutným než fascinujícím. Od vstupu Rumunska do EU většina mladých lidí odešla do Česka za lepším životem a je téměř zázrak, když tam člověk uslyší dětský smích či pláč. Ve třech vesnicích se ještě zuby nehty drží provoz škol, ale v celé škole s 8 třídami už je třeba jen 5 dětí. Lidé, kteří zůstali, se snaží ale s nastalou situací vyrovnat důstojně a berou to jako nevyhnutelný proces života. Hodně jim pomáhá přínos z turismu převážně českých krajanů, ale jinak se musí většinou spolehnout sami na sebe a na to, co si vypěstují na polích a v chlévech.

A právě v této oblasti jsme začátkem května prožili putovně sportovním způsobem 11 dní. Pěšárna proběhla v okouzující krasové oblasti mezi českými vesnicemi Svatá Helena, Gerník a Rovensko, sjíždění řeky Nery fascinujícím krasovým kaňonem bylo trochu narušeno velkou vodou a občasným vylitím Nery z břehů, drsná cyklistická část nás vedla po karpatských hřebenech i údolích a do dalších českých vesnic Eibentál a Bígr).

Více o samotné akci napoví úryvky z deníku bohatýra:

● Západ slunce na tábořišti nad Bígrem

Pátek 2. května – druhý den pěšárny

Po věřejším příslibu jsme se všichni probudili „samovolně“ bez přičinění někoho, kdo nám to slíbil. A že se tak stalo...:) Protože jsme předchozí den byli líní si zaskočít do vesnice pro vodu, bylo rozhodnuto, že na snídani seběhneme do místního obchůdku, kde též doplníme vodu na celý den. Povedlo se nám tábořiště do hodiny sbalit a za další půl hodinku jsme seděli na zápraží obchůdku české vesničky Gerník a za české nakupovali místní skromné výrobky.

Většinou znalých bohatýrů se stýskalo po tradiční bohatýrské ovesné kaši, a tak byla na programu čokoládová. Podivné, že v obchodě nebylo ráno žádné pečivo, tudíž jsme museli posečkat do půl jedenácté. To nikomu ani trochu nevadilo, poflakování a snídání až do oběda však mělo za následek pozdní vyrazení na cestu po české červené značce směr Rovensko.

Na konci vesnice jsme k sobě přibrali dva roztomilé pejsany a rozhodně jsme netušili, že s nimi strávíme dalších šest dní bohatýrského života. Nikomu se nechtělo je nějak odhánět a ani Pivo s Limou (Amálkou) se nenechali odradit vysvětlením „samí máme málo“ a vesele nás pronásledovali.

Značka červeného čtverečku se postupně změnila na kolečko, což nikomu pěkně dlouho nepřišlo divné. Zpožděný odchod z vesnice a k tomu zacházka se neukázalo časově ideální. Slunce pražilo a nám brzo vyhládlo a došly zásoby vody, kterou jsme měli v plánu doplnit v prameni na původní trase. Oběd a opalovačka nás čekala na louce s krásnou vyhlídkou. Nemálo z nás chytlo slušnou červenou barvu, neb jsme tolik slunce nečekali. Snažili jsme se též doplnit ztenčené zásoby vody. Naděje v získání vody v rozpadlém domku pod kopcem zmizely, ale nebe nás vyslyšelo a z ničeho nic seslalo slušnou přeháňku. Tu jsme přečkali všichni pod jednou plachtou a čekali na Petra, který se nějak nevracel z výpravy hledání pramene. Naštěstí pramen našel

a tak jsme byli schopní s touto zásobou dojít až do cíle.

Přeháňky nás však stíhaly celou cestu do Rovenska a pokračovat jsme mohli jen zapláštěnkovaní. Pejsci nás věrně doprovázeli celou dobu i v té nepohodě, jen jsme museli místním Rumunům vysvětlovat, že nejsou naši, když rozehnali pár prasat.

Rovensko a bouřka na obzoru, to si zaslouží další přestávku a doplnění energie. A pak rychle najít místo na táboření, postavit tropika a uvařit, co kdyby začalo pršet. To se naštěstí nestalo, uvařili jsme skvělou francouzskou polívku a ještě lepší brkaši s cibulkou a párkem a protože i déšť nás minul, mohli jsme sedět celý večer u ohně, zazpívat a provést velkou kolovačku zásob slivovice. A Pivo s Limou nás hlídali celou noc.

Úterý 6. května – první i poslední den vodácký

Dnes konečně přestalo pršet. Ráno jsem šel zkontrolovat naši značku. Voda

opadla, ale jen 10 cm. I když bylo pořádku moc vody a byl silný proud, rozhodli jsme se vyrazit. Spojili jsme dvě lodě k sobě a vytvořili rafty. Všechno sbaleno, vzhůru na vodu. První jel Peťa s Anežkou, Terkou a Magdou. Vilda a Martin (malý) jeli sami. Já se Zuzkou, Barčou a Martinem (velkým) jako loď třetí. A nakonec jeli Jarča, Martina (velká), Jarča a Martina (malá). Hned první zatáčka byla dost náročná na zdolání, teda aspoň pro mě (tam, kde jsem včera při tréninku vypadl z lodi, tak možná proto). Další kilometry už byla jen rovina, takže jsme neměli moc problémů. Když vtom najednou vidíme, jak se první loď převrhla, když se vyhýbala spadenému stromu. Skoro všichni spadli do vody, až na Anežku, která visela na stromě jak Tarzan a snažila se nespádnout. Rychle jsme zařvali „KONTRA“ a pádlovali s lodí k nejbližšímu břehu. I ostatní dvě lodě naštěstí stačily včas zareagovat a připlout ke břehu. Rychle jsme vylezli na břeh

● Návštěva u rodiny Táborských ve Svaté Heleně

● Bígr

● Ráno v Bígru po noci plné rosy

a utíkali pomoci k převrácené lodi. Lod' byla jak přilepená na stromě díky silnému proudu a padnutým lodním pytlům, které daný problém ještě více komplikovaly, protože lod' ještě více tlačily na strom. Co teď?, řekli jsme si. Naštěstí všichni se v pořádku dostali z vody a díky Petrovi jsme nepřišli ani o Terku a pádlo. Statečně se vrhl za nimi do vody a nechal se unášet dva kilometry, aby je chytil. Anežka se mezi tím držela statečně na stromě a snažila se řešit závažnou situaci. Musela rozpojit lodě tak, abychom je mohli jednu po druhé vytáhnout na břeh. Bylo to pracné, ale za pomoci lana a ŠIKOVNÝCH KLUKŮ jsme to zvládli a za hodinu obě lodě vytáhli. Trošku nás to všechny nahlodalo a začala diskuze, zda pokračovat dál. Bylo to smutné, ale nakonec se rozhodlo, že dál nepojedeme. Pokračovat by bylo riskantní a nebezpečné. Tak si takto sušíme věci, když tu náhle na silnici kde se vzal, tu se vzal Pivo. Ale byl sám, bez Limy. Asi ji tam nechal, dacan jeden. Zavolali jsme si odvoz a čekali, než dorazí. Mezi tím jsme uspořádali první společný oběd, kde bylo všechno jídlo všech. Oběd se konal na silnici místní komunikace. Když první půlka lidí odjela do Rovenska, opalovali jsme se na silnici a čekali na odvoz. Mezi tím nám volali, že Pivo a Limo mají domov a že jim chybí. Tak jsme je dovezli do Rovenska, kde se jich ujala jedna paní, která je pak předala jejich majitelům. Rozloučili jsme se a odjeli do Svaté Heleny, kde jsme se nachystali na kola a přespalí ve vesnici na nejromantičtějším místě, jaké jsme ten den našli. Večer byl vidět krásně měsíček a pak... Pak už jsme krásně spinkali jeden vedle druhého (a nepršelo!!!).

Sobota 10. května – loučení s Banátem

Dnešní ráno bylo na jednu stranu nádherné a na druhou to nejsmutnější, protože už bude následovat jen návrat. Probudili jsme se za příjemné melodie

● Setkání s krajany cestovateli v rumunské vesnici Sichevita

● Balení před odjezdem ze Svaté Heleny

● Nadšení pro zdolání rozbouřené Nery nám nechybělo

kytary a do slunkem prozářeného rána. Někteří se probudili s žaludkem na vodě, jiní bez karimatky, ale většina spokojeně vospinkaná. Krátu bych pochválila za výběr místa, konečně spánek ve vodorovné poloze. Pomalu jsme zabalili věci, rozloučili se s Limou a vydali se z hřiště dolů do vesnice k obchodu. Nakoupili jsme ještě něco k jídlu a nasnídali se. V rozpačité náladě jsme se vypravili na cestu zpět do Svaté Heleny. Hned za vesnicí ale následovala pauza, a kousek za ní všemi oblíbený krpál nahoru. Když i my nejpomalejší šneci jsme se dovlékli nahoru, kde na nás zbytek čekal, tak jsme pokračovali dále. Minuli jsme místo, kde jsme spali první noc, projeli jsme stádem ovcí a pak následovala tipovačka, kterou cestou asi jeli naši před chvílí. Nakonec na radu našich českých kolegů turistů, jsme je dojeli. V lese na kopečku Barča usoudila, že blatník z kola dostane dolů za každou cenu. Nakonec jsme ho za pomoci jednoho z českých turistů, dostali pryč z kola bez jakékoli větší újmy na kráse. Na louce jsme opět dojeli zbytek, který už na nás čekal. Ujeli jsme asi

500 m a Martin „tak akorát“ přetřhl řetěz, tak následovala akorát další pauza. Mezitím nás už asi potřetí předešli TI SAMÍ čeští turisté. Nakonec se nám je podařilo předjet opět před sjezdem dolů, kde jsme ale suverénně za Jardou najeli na blbou cestu a sjeli asi půl kilometru z kopce úplně někam jinam. Takže nás čekal zase výšlap zpátky do kopce, což samozřejmě ocenili jedinci, kterým nebylo moc dobře. Na podruhé a s vtipnými komentáři našich „kamarádů“ jsme se vydali tou správnou cestou dolů, i když v některých místech to bylo trochu drsné, tak jsme to všichni bez úrazu zvládli sjet až dolů. Následovalo ještě jedno údolí, přejetí poslední bahenní „lázně“, poslední výšlap do kopce a pak už jen pohled na větrníky, závěrečný sjezd do vesnice a zastavili jsme až před vraty u baráku paní Táborské. Pěta se šel zeptat, zda vůbec všemi vysněné kůzlátko bude. Po pár minutách se vrátil s radostnou zprávou, že za hodinku se bude jíst. Mezi tím jsme zvládli omýt a naložit kola, přebalit věci, naložit batohy, loď a zbylé věci. Holky se převlékly, ani někteří kluci ne-

● Poslední pohled na Gemík

● Krajina mezi Gemíkem a Rovenskem

zůstali pozadu a ani já, týden pěstovaný „Got2b“ na mých vlasech šel dolů. Vilda během celého balení odpočíval v autě a vzhledem ke stavu jeho žaludku se vzdal i kůzlete. Pečené kůzlátko s brambory a výborným zelným salátem bylo během patnácti minut v našich žaludcích. Následovaly nákupy snad všeho, co paní Tábořská nabízela – kozí sýry, višňovka,

místní slivovička, med, šípková marmeláda a ještě další. Po dlouhém loučení jsme nasedli do aut a za volanty sedla první linie v obsazení Dominik a Kráta. Následovalo otočení klíčkem v zapalování stříbrného transportéru a NIC, baterka byla vybitá. Vytáhly se kabely, po náročném navigaci červené dodávky ke stříbrné, připojení kabelů a nastartování,

● Vysněné kůzle u Tábořských

● Cesta domů

se konečně mohlo vyrazit. Ve zpětném zrcátku jsem se v duchu loučila s těmi nádhernými 11 dny, co jsme tu prožili. Asi po třech hodinách cesty byla zastávka na kafe a pak pokračování po rumunských silnicích. Průjezd Timisoarem proběhl s jednou zastávkou, kdy se Kráta s se-

čtělým místňákem povypytaval na cestu z města ven. Než si o všem povyprávěli, tak Vilda rozběhl navigaci a konečně jsme opět vyrazili...

● Deník napsali účastníci trilogie
foto: archiv účastníků

Doc. RNDr. et Ing. Jaromír Šikula, CSc., dr.h.c.

- Klub dějin veterinární medicíny a farmacie si připomněl nedožitý 90. narozeniny doc. RNDr. et Ing. Jaromíra Šikuly, CSc., dr.h.c.

- Doc. Šikula mezi veterinárními historiky (zleva: Šikula, Böhm, Čípek, Pleva, dole Mojžíš)

4. července 2014 si členové klubu a přivzvaní hosté připomněli nedožitý jubileum jednoho z významných pedagogů dnešní VFU Brno a výrazného odborníka v oblasti pčivinnářství pana doc. Šikuly, který v rámci oboru vzdělával mnoho generací veterinárních lékařů a byl rovněž nepostradatelným

rádčem všech zahrádkářů a osobitým environmentalistou.

Ve zkratce život a dílo s odvoláním na publikovaný článek o panu docentovi v časopisu Zvěrokruh č. 5 letošního roku od autorů Červeného, Doubka a Halouzky připomenul dr. Pavel Brauner a na

jeho úvodní vystoupení navázal osobní vzpomínkou na otce Ing. Ctirad Šikula, který představil nám známého pedagoga a představitele oboru z rodinného úhlu pohledu a v kontextu událostí, jež limitovaly tvorbu a působení pana docenta. Závěr vzpomínkového setkání k nedožitým 90. narozeninám doc. Šikuly patřil přednášce doc. Pažouta o rostlinách a koření, kterou byla uctěna památka tohoto čestného doktora naší univerzity a na jejímž počátku byla spolupráce doc. Šikuly a prof. Dobeše. Bylo dojemné vyslechnout v rámci diskuze příklady spolupráce jubilanta s různými odbornými a zájmovými spolky a kolik toho byl schopen vykonat. Dnes už nikdo ani neví, že s panem docentem byl Českou televizí v roce 1994 natočen dokument, který tohoto vzácného člověka a popularizátora vědy v pořadu „Dobré zprávy RNDr. Jaromíra Šikuly z Brna“ představuje široké veřejnosti. V rámci dnů tradic, které klub a ústav pořádá v 26. týdnu tohoto roku, byl medaillon promítnut.

S úctou k panu docentovi stručně sepsal jeho student

- **Pavel Brauner**
foto: archiv VFU

- Evropští lékárníci zvolili prezidenta pro rok 2015. Na valné hromadě PGEU v Bratislavě byl do funkce prezidenta zvolen Darragh O'Loughlin z Irské farmaceutické unie (IPU). Ve funkci vystřídá současného prezidenta Štefana Krchňáka ze Slovenska, jehož mandát skončí letos v prosinci. Pro Irsko, které se stalo členem Evropského svazu lékárníků v roce 1964, je to již třetí prezidentské angažmá. Nově zvolený prezident PGEU v současnosti působí jako generální tajemník Irské farmaceutické unie a v letech 2010–2012 zastával ve stejné organizaci post prezidenta.

- V literatuře jsou popsány případy onemocnění klíšťovou encefalidou po požití syrového kozího mléka. Je to sice vzácné, ale o pravdivosti se přesvědčili v Libereckém kraji, kde byly v uplynulém týdnu hospitalizovány dvě učitelky z Doks. Obě pacientky uvedly, že konzumovaly syrové kozí mléko. Krajská hygienická stanice Libereckého kraje požádala o součinnost při došetřování krajskou veterinární správu. Bylo zjištěno, že kozí mléko koupily od chovatelky ze Starých Splavů. Chov je sice registrován, ale nemá souhlas Krajské veterinární správy pro Liberecký kraj pro prodej syrového mlékárensky neošetřeného mléka přímo spotřebiteli. Krajská veterinární správa vydala okamžitý zákaz uvádění mléka do oběhu a zákaz přesunu koz. Veterinární inspektoři odebrali vzorky k vyšetření, virus encefalitidy byl v mléce prokázán, a proto byla vydána mimořádná veterinární opatření, v rámci kterých bylo nařízeno, že pozitivní zvířata mohou být poražena v hospodářství a maso musí být důkladně tepelně opračováno (minimálně 70 °C po dobu 10 minut) a smí být zpracováno pouze v domácnosti chovatele. Mléko od pozitivních zvířat může chovatel použít pro vlastní

spotřebu jen po tepelném ošetření (minimálně 72 °C po dobu 15 sekund).

- „Nabídněte nejvyšší cenu a staňte se tak teprve druhým majitelem unikátního modrého opasku se sponou VFU Brno z limitované edice 5 kusů,“ vyzýval k dobročinné dražbě Společník

Spona VFU Brno z limitované edice 5 kusů

pro život. Soutěžní prodej 2. opasku se sponou VFU Brno skončil 30. června ve 22:00 hod. Opasek z limitované edice pro dobročinné účely od Kožené výroby Ježek byl prodán za 1 700 Kč. Projekt VFU Brno Společník pro život touto cestou děkuje všem účastníkům prodeje a sponzorovi za dar. Celkový výtěžek z různých veterinárních akcí Společníka činil celkově 6 724 Kč. Tato částka byla využita jako sponzorský dar pro nákup identifikačních mikročipů v rámci projektu Národního registru majitelů zvířat Pes 2011 pro Městský útulek Kolín, který s VFU Brno úzce spolupracuje. Vyvolávací cena opasku začínala na 500 Kč, dobročinná aukce probíhala prostřednictvím Facebooku, zúčastnit se však mohli i lidé bez účtu na této sociální síti, a to pomocí elektronické pošty.

Společník pro život z USA:

● 10. vykastované útlukové zvíře

V USA již řadu let dobře fungují kastrovací programy pro útluky, financované veterinárními univerzitami. Útluková zvířata kastrovují studenti veterinárních fakult pod dozorem a odpovědností univerzitních veterinárních lékařů v rámci chirurgické praxe. V USA bylo již dříve vědecky dokázáno, že tyto kastrovací programy mají pozitivní dopad na osud opuštěných zvířat tím, že zvyšují procento adopcí zvířat a zároveň snižují riziko euthanasie zdravých zvířat z kapacitních důvodů útulků. Jeden takový kastrovací program funguje i na Oregon State University, College of Veterinary Medicine. Každý student na této College vykastuje pod odborným dohledem dvacet až padesát útlukových

● Operační jednotky pro studenty, College of Veterinary Medicine, Oregon State University

● Crater Lake National Park, Oregon, USA

● Painted Hills, Oregon, USA

zvířat před zakončením studia. Veterinární lékaři v USA kastrovují psy nebo kočky už od osmého týdne věku.

V USA existují dva základní druhy útulků. Jedny, tzv. kill shelters, jsou dotovány vládou a zvířata jsou v něm bezpodmínečně utrácena během velice krátké doby (většinou během 5–14 dní). Útluky, které zvířata neutráčí, jsou pouze útluky soukromé, neziskové a vládou nejsou nijak dotovány. Zvířata v nich neutráčí. Jedním z tzv. no-kill útulků je útulek Safe Haven, Humane Society v Oregonu. V ČR je nemyslitelné, aby útluky utrácely zdravá zvířata, která mají naději na adopci. A až už se jedná o út-

● Sparks Lake & Mt. South Sister, Oregon

● Safe Haven, útulek

lek městský, nebo soukromý. Je veřejným zájmem, aby se o ztracená a opuštěná zvířata postarala obec. V České republice také za opuštění zvířete dostanete

pokutu. Za opuštění zvířete v Oregonu vám však kromě pokuty hrozí i pobyt za mřížemi. Skončit ve vězení můžete až na 6 měsíců.

● Mobilní MRI, Oregon, OSU

Jak veterináři v USA pomáhají opuštěným zvířatům? Majitel soukromé veterinární kliniky Albany Animal Hospital Dr. Ken Fletcher za posledních 10 let své kariéry adoptoval od svých klientů na 800 zvířat, na jejichž léčbu neměli majitelé dostatečné finance a požadovali utracení nebo svá zvířata nějak zanedbávali. Na své náklady tato zvířata Dr. Fletcher ošetřil a ve spolupráci s útlukem nabídl k adopci. Za tuto záslužnou činnost mu byla již v roce 2004 udělena Animal Welfare Award od Oregon Veterinary Medical Association.

● text: Jiří Žák, 6. ročník FVL
foto: archiv autora

● Dr. Ken Fletcher, Albany Animal Hospital, Oregon

Turkish Time!

Tiež vás znervózňujú dovolenkové fotky vašich známych priamo uprostred skúškového? A čo takto ich predbehnúť a vybrať sa poznávať nové miesta a relaxovať pri mori ešte pred skúškami? Desiatim študentom FVL sa to tento semester podarilo a strávili týždeň v nádhernom Istanbule! Ako to však už pri výmenných pobytoch býva, najprv nás čakala neľahká úloha

istý, čo môžeme čakať – a o to príjemnejšie bolo naše prekvapenie, keď sa z 11 tureckých študentov vykluli úplne normálni, milí a veselí mladí ľudia, ktorí sa radi bavia a české pivo si vedia patrične vychutnať.

Pobyt v Českej republike začali v piatok návštevou Prahy a v sobotu večer sme sa už s nimi stretli konečne aj my na brnenskom hlavním nádraží. Vzhľadom

● Výlet do Lednického zámku

– pohostiť skupinu tureckých študentov v Brne.

Hneď na začiatok musíme poďakovať našej skvelej exchange officerke Alexandre Bulkovej, ktorá celú výmenu IVSA Brno – IVSA Istanbul zorganizovala, aj keď si Turecko nakoniec nemohla s nami užiť.

Vzrušenie aj nervozita v našej skupine mierne stúpali s približujúcim sa zájazdom Turkov, bolo nutné zaistiť ubytovanie, navrhnuť program a zabezpečiť stravovanie. Myslím, že nikto z nás si nebol celkom

na prebiehajúce veľkonočné sviatky sme ich nemohli uvítať v plnej zostave, zábave od prvého večera to však nijak nebránilo.

Ubytovanie v naozaj príjemnom zariadení priamo v areáli našej univerzity nám láskavo poskytol pán rektor, za čo mu ďakujeme.

V nedeľu sme využili príjemného jarného počasia a navštívili sme zámok Lednice a príslušné záhrady vrátane prehliadky dravcov. Teplá večera už čakala na stole – kuracie aj bravčové rezne, o ktoré bol prekvapivo veľký záujem. Naši Turkovia

● Nákupní horečka v Grand Bazaaru

boli väčšinou ateisti, avšak kvôli prevládajúcemu islamu je pre nich bravčové mäso stále exotické a nedostupné. Veľkonočná nedeľa v kalendári nepriala večernej návšteve mesta, o to väčšia zábava však bola priamo na ubytovni. Spievalo i tancovalo sa na turecké melódie a vyučovali sa základné slovíčka v turečtine i češtine.

Program pokračoval v pondelok veľkonočnými tradíciami. Naučili sme našich nových priateľov maľovať vajčká i zdobiť medovníky a plynulo sme sa presunuli na exkurziu do pivovaru Starobruno na

Mendlovom námestí. Celý čas nás však mladí študenti veteriny bombardovali otázkami: Ako to, že sme doteraz nevideli žiadne zvieratá? Kde sú všetci ľudia? Prečo je tak málo študentov v škole?

A tak v utorok prišla na rad očakávaná prehliadka našej alma mater. Po krátkej prezentácii základných faktov o VFU navštívili Turci postupne Kliniky chorôb psov a mačiek, Kliniky chorôb koní, Kliniky chorôb prežúvavcov a Kliniky plazov, vtákov a drobných cicavcov, a to všetko s komentárom od našich ochot-

ných vyučujúcich. Po obede prišlo na rad i anatomické a patomorfologické múzeum, ktoré ich nadchlo. No a takým malým zlatým klinčekom bola jednoznačne návšteva Kliniky chorôb prasiat. Záujem o prasatá mala síce len polovica Turkov, o to však bol úprimnejší a neodradila ich ani sprcha pred vstupom. Bol to ich úplne prvý kontakt so živým prasaťom! Doktor Fajt im sprostredkoval naozaj interaktívnu prehliadku a som presvedčená, že na naše prasiatka tak rýchlo nezabudnú.

Podvečer sme si pomerali sily na Laser Game a večer, patrične unavení, sme zakončili v pohode v čajovni pri vodnej dýmke.

V stredu prišlo konečne aj na exkurziu po Brne a potom už sme sa všetci pripravovali na dôležitú udalosť celého týždňa – International cuisine evening, ktorý už na našej univerzite má tradíciu a netreba ho viac predstavovať.

Čas s našimi tureckými priateľmi sa ale rýchlo krátil. Bolo treba im ukázať, že Česko – to nie je len pivo a hospody, a tak celý jeden deň strávili v prostredí Moravského krasu a Macochy. Dobrú náladu nám nemohlo pokaziť ani menšie zablúdenie a chlad, a kým normálni ľudia by po takomto výlete padli do postele a spali, Turci (a my s nimi) zvládli tancovať do tretej hodiny rannej, a keď už nás z diskoté-

došlo dokonca aj na tureckú svadbu. Na takej je napríklad zvykom, že ženy musia mať zahalené vlasy a mladú nevestu odprevádzajú k ženíchovi s hlasitým „jelkáním“. Dobre sme sa tak zabavili a miesto svadobnej hostiny, ktorá už prebehla predtým, sa pokračovalo do skorých ranných hodín na diskotéke.

Celý týždeň ušiel naozaj až príliš rýchlo, ani sme sa nenazdali a už sme stáli pri vlaku, ktorý nám mal našich Turkov odviezť do Prahy. Turecká pohodička vládla aj na nástupišti, kvôli svojej povestnej cigaretky takmer ani nenastúpili...

Po týždni dobiehania školských povinností konečne prišiel rad na nás.

Keď sme vystúpili v Istanbulu, pochopila som, prečo sa Turkom stále zdalo byť Brno, a dokonca aj Praha, prázdne. Autobusy chodili síce každú minútu,

● Slavnostný zahájenj kongresu v aule

ky vyhodili, predsa sa dá vždy pokračovať na ubytovni...

Posledný deň tým pádom sviatok naozaj neskoro – vstávalo sa až po obede, a keď sa nám podarilo vyhnúť z postelí všetkých, mohli sme si v rýchlosti a daždi pozrieť brnenskú zoo a potom už nastal čas rozlúčkovej večere. Po bohatom pohostení

nastúpiť sa mi však podarilo až do desiateho, skôr nebolo miesto. Ľudia boli všade, a bolo ich veľa. To bude asi tým, že Istanbul má viac obyvateľov než celá Česká republika.

Náš pobyt v Turecku sa niesol v znamení 16th International Veterinary Medicine Students Scientific Research Congress. Čo

● Objevování krás Istanbulu

to pre nás znamenalo? Že ako čestní hostia kongresu sme sa mohli zúčastniť celého spoločenského programu a samozrejme kongresu samotného zadarmo, a to všetko vďaka skvelej organizácii zo strany IVSA Istanbul. Taktiež to znamenalo spoznávanie nových ľudí, ktorí sa zúčastnili spolu s nami, a to nielen s Turkami, ale tiež so študentmi z Alžírsku, Thajska, Indonézie či Chorvátska.

Kým v Brne bola s nami skupinka 11 študentov z rôznych ročníkov, v samotnom Istanbulu sa k nám pridalo kompletne vedenie IVSA Istanbul, a tak sme si opäť rozšírili kontakty a predovšetkým, našli sme si ďalších priateľov. A snažili sa nám náš pobyt spríjemniť čo najviac!

Prvé dve noci sme bývali s Turkami v ich domácnostiach, rôzne rozdelení medzi našich už známych, ale tiež úplne nových ľudí. Bola to jedinečná príležitosť spoznať tureckú kultúru z prvej ruky, ochutnať domáce jedlo a tiež vyskúšať si dopravu po Istanbulu. Keďže sme každý bývali inde, na miesta stretnutia sme sa museli dopraviť z rôznych kútov mesta, a to často znamenalo prechádzať z Ázie do Európy a naopak. Metro tam dokonca premáva priamo popod Bospor.

Už v Brne sme si všimli, že Turci vnímajú čas trochu inak, ako my v strednej Európe, naplno sme však „turkish time“ pochopili až priamo na mieste. Turkish time v preklade znamená, že ak sa do-

hodneme na stretnutí 10:00, do 13:00 sa snáď všetci ukážu. Nikto sa tam nikam neponáhla a všetci ožívajú hlavne vo večerných hodinách. Kým u nás po polnoci party pomaly končí, u nich teprve začína.

Všetky autá stoja poctivo na červenej, to je ale asi jediný dopravný predpis, ktorý sa tam dodržiava. Po pár dňoch sme si aj my už zvykli prechádzať cez trojprúdovú hlavnú cestu, akoby sa nič nedeje. Prednosť má ten, kto má najhlasnejší klaksón, a ani tá najužšia ulička nie je jednosmerná – pokojne sme tam mohli vojsť aj s autobusom, oproti idúce auto musí počkať. Brnenské šaliny by asi zvonili do zbláznenia, istanbulským stačilo, keď ľudia nestáli priamo na koľajnici. Všadeprítomní

obchodníci, pripravení zjednávať o svoj pestrý tovar, a „lovci turistov“ lákajúci na plavbu po Bospore. Všetky tieto drobné detaily dotvárali obraz krás Istanbulu. Napriek množstvu ľudí sa všade niesla príjemná vôňa jedla, korenín či kávy.

Ľudia v Istanbulu chovajú predovšetkým mačky, a to nielen čistokrvné domáce, ale občas prichýlia i nejakú potulnú. Na potulné mačky je našinec viac menej zvyknutý, pre niekoho však môže byť prekvapením množstvo túlavých psov na uliciach v Turecku. Ešte viac ako ich množstvo však udivuje ich neveriteľný pokoj. Bez problémov ležia uprostred námestia a s ľuďmi nemajú najmenší problém. Ušná známka podobná našim dobyčím napovedá, že všetky sú pravidelne vakcinované, dobrý výživný stav a lesklá srst zase, že minimálne v turisticky najnavštevovanejších oblastiach nemajú nijaký problém s potravou. Väčšinou sa pritom jednalo o psy veľkého veku.

Samozrejme, návšteva hlavných turistických pamiatok, ako Hagia Sofia, Modrá mešita, Bazilika Cisterna či Grand Bazaar nám nemohla ujsť. Veľa sme pochodili po Istanbulu po vlastných a mohli sme tak všetko vidieť na vlastné oči. Nikam sme sa však neponáhľali. V najväčšom istanbulskom parku sme si na tráve zjedli obed a večer sme navštívili Taksim, najrušnejšiu štvrť plnú obchodov, kaviarní, reštaurácií a diskoték. Hlavný bod nášho spoločenského programu sa však začal až v nedeľu večer, keď sme nasadli do autobusu a vyrazili smer Antalya. Tam nás čakali 3 dni nádherného ničnerobenia pri mori v all-inclusive hoteli. Prvý večer sa niesol v duchu kultúr, mohli sme tak ochutnať mimo tureckých i alžírskych a iné špeciality. Posledný deň sme navštívili antalyjské terárium plné širokého spektra druhov plazov, obojživelníkov, pavúkov či mnohonožiek. Ako študenti veteriny sme dostali aj zaujímavú možnosť navštíviť zákulisie terária. Zamestnanci nám ukázali, ako sa o živočíchy starajú, prak-

● IVSA účastníci z Českej republiky, Turecka, Alžírsk, Chorvatska a Tuniska

ticky všetko je nastavené automaticky cez počítač a prispôbené jednotlivým druhom na mieru. Samozrejme, každý deň je prítomný veterinár, ktorý svojim podpisom potvrdzuje, že všetko prebieha tak, ako má. Na návštevu akvária sme bohužiaľ nemali dostatok času, zato sme si vychutnali aspoň kus prírodnej krásy – vodopády v Antalyi.

To už sme sa však museli ponáhľať naspäť do Istanbulu, kde sme sa konečne dostali aj na tamojšiu veterinárnu fakultu. Posledné dva pracovné dni sme sa teda zúčastnili kongresu zameraného na študentský výskum. Výsledky svojej práce tam prezentovali nielen študenti z Turecka, ale tiež Ruska, Srbska, Azerbajdžanu a ďalších krajín. Zaujímavá bola napríklad prípadová štúdia o narkolepsii koní alebo výskum v oblasti ekologicky šetrného rozkladu dobyčieho hnojiva pomocou červov.

Dočkali sme sa aj prehliadky fakulty. Jednotlivé kliniky sú rozdelené podobne, ako u nás. Výnimku tvorí predovšetkým klinika exotického medicíny a wildlife. Všetci pacienti sa tam dostávajú ako odchyt z voľnej prírody, takže sa dá porovnať skôr k našim záchranným staniciam pre handicapované zvieratá. Okrem dravcov, sov či čajok tam bolo aj množstvo zranených bocianov, ktoré sa k nám už zrejme nikdy nevrátia.

Dobrym „zlepšovák“ v ambulanciách pre psy a mačky, ktorý by možno stál za odpozeranie, sú stupienky pre študentov, aby mohli dobre vidieť na vyšetrenie a pritom nezavadzať pri stole.

Študenti majú podobne ako u nás tiež možnosť jazdiť na koni.

Najviac času sme ale strávili na oddelení reprodukcie. Na úvod sme dostali krátku prednášku o ovariálnom cykle a inseminácii a dostali sme aj možnosť skúsiť

si insemináciu do vypreparovanej matrice. To určite ocenili hlavne tí z nás, čo mali pred skúškou z andrológie. Prezreli sme si aj kvalitne vybavené andrologické laboratórium a laboratórium pre výskum v oblasti embryotransferu, genetickej manipulácie a klonovania. Na klonované zvieratá sme sa ostatne mohli nakoniec ísť sami pozrieť. V jednej veľkej stajni boli vedľa seba pár byvolov, ovce, kozy, vtáky či mačky, vo výbehu kravy s klonovanými telatami a pomedzi to pobehovalo odrastené ovčiacke šteňa. Klonovanie je v Turecku povolené vykonávať na miestnych plemenách a keďže Turecko nie je členom Európskej únie, tak sa na samotné klonovanie neviažu také obmedzenia ako v EU. Tamojšia profesorka reprodukcie nám porozprávala veľa zaujímavých vecí, okrem iného napríklad o experimentálnej produkcii erythropoetínu v mliečnej žľaze dojnic a jeho získavania z mlieka.

Prvý kongresový deň sme zakončili galavečerou v luxusnej hotelovej reštaurácii. Ako je však v Turecku zvykom, aj tá najserióznejšia večera sprevádzaná živou jazzovou hudbou nakoniec skončila tancovaním na chytľavé turecké piesne.

Posledný večer v Istanbulu bol nemenej zaujímavý – kónské dostihy z VIP salónu na tribúne vrátane večere a občerstvenia. Niektorým z nás ale nestačilo vidieť kone len na obrazovke, a tak sme napriek chladnému počasiu povzbudzovali priamo pri dráhe.

Náš čas v Turecku sa pomaly, ale isto blížil k nevyhnutnému záveru, a preto sme to po dostihoch poriadne roztočili na tanečnom parkete. Nasledujúce doobedie sme strávili plavbou po Bospore. Daždivé počasie a hmla nám síce znemožnili naplno si užiť výhľad na obe strany Istanbulu, ešte naposledy sme sa však dobre zabavili a strávili čas so všetkými príjemnými ľuďmi okolo nás.

Posledný dotyk Turecka nás ešte sprevádzal na letisku – vďaka „turkish time“ nám lietadlo meškalo asi hodinu a pol – potom však už prišiel návrat do chladného Brna a nepríjemnej reality skúškového obdobia.

Myslím si však, že turecký optimizmus mnohým z nás vydržal aj pri učení. Získali sme veľké množstvo nových priateľov, s ktorými sme stále v kontakte. Zažili sme niečo nové, vyskúšali sme si naše organizačné schopnosti a precvičili jazyky, nabrali skúsenosti a prehľad o tom, ako to funguje na veterine mimo našu univerzitu. Takže každému, kto váhal, či sa prihlásiť na výmenu alebo nie, môžem povedať jediné – choďte do toho!

Na záver by som v mene celej našej skupiny chcela poďakovať nášmu pánovi rektorovi prof. Suchému za poskytnutie priestorov na ubytovanie našich hostí a taktiež za štipendium. Ďakujeme!

● text: **Mária Gambošová**, 4. roč. FVL
foto: archiv účastníkov

Nadnárodní studentská vědecká konference

Ve dnech 12.-13.5. se uskutečnil již XIII. ročník Nadnárodní studentské vědecké konference organizovaný společností Zentiva, Farmaceutickou fakultou Univerzity Komenského v Bratislavě a Slovenským spolkem študentov farmácie. Do nadnárodního kola postoupili nejlepší studenti farmacie z Bratislavy, Brna a Hradce Králové. Jako zástupci USF jsme se také zúčastnili a dělali našim studentům doprovod a morální podporu.

Celá akce začala 12.5. společným večerem v hotelu Regina, který krátkým proslavem zahájil vedoucí vývoje léčiv ve společnosti Zentiva doktor Pavel Šebek. Zde se soutěžící mohli spolu seznámit a měli také prostor na rozhovory se samotnými organizátory a členy poroty. Atmosféra byla počas celého večera velice příjemná a uvolněná.

Druhý den již probíhal v sídle Zentivy, kde soutěžící postupně prezentovali své práce. Výsledky jejich výzkumů v sekcích biologické, chemické a další farmaceutické disciplíny hodnotily dvě odborné poroty složené ze zástupců jednotlivých fakult a společnosti Zentiva. Všechny práce byly na profesionální úrovni, a tudíž porotci neměli vůbec snadnou práci.

Mezi finalisty zabodovali i studenti naší fakulty!

Porotce z fakult zaujali prezentace Marty Bugáňové – za svou práci na téma Syntéza a charakterizace prekurzorů nových inhibitorů histidinacetyláz získala 3. místo v chemické sekci a Matěje Kováře – Mukoadhezivní filmy s obsahem ciklopiroxolaminu, který se umístil na 2. místě v sekci dalších farmaceutických disciplín.

Ocenění od porotců ze Zentivy získali Martina Bugáňová – 2. místo v chemické sekci, Šárka Mráčková se svou prací na

● Ti nejlepší z nejlepších – studenti, kteří obsadili první tři místa v jednotlivých sekcích a mezi nimi i náš vítěz Matěj Kovář (třetí zleva)

téma Génový knock-in jako model pro studium bakteriální rezistence – 2. místo v biologické sekci a Matěj Kovář – úžasné 1. místo v sekci ostatních farmaceutických disciplín.

Závěrem bychom chtěli velice poděkovat všem organizátorům, obzvláště společnosti Zentiva, za poskytnuté zázemí, ceny pro vítěze a celkovou podporu profesního rozvoje studentů. Nemalý dík patří také

všem členům odborných komisí, kteří též odvedli vynikající práci.

Všem zúčastněným děkujeme za krásné prezentace, výhercům blahopřejeme a těšíme se na příští ročník.

Za USF

● text: **Marek Janalík a Romana Blažejová**
foto: archiv autorů

KRMIVA 2014

21. mezinárodní konference o výživě zvířat

V Opatiji, moderním kongresovém letovisku Chorvatska, se první týden v červnu konalo tradiční setkání evropských odborníků z oblasti výživy zvířat. V letošním roce proběhla již 21. mezinárodní konference o výživě zvířat KRMIVA 2014 za účasti odborníků z 23 zemí světa. Odbornými tématy letošního ročníku konference byly » výživa hospodářských zvířat » výživa volně žijících zvířat » výživa ryb » GMO – transgenetické rostliny ve výživě zvířat » technologie výroby krmných směsí » kvalita a bezpečnost krmiv » nové zdroje ve výživě zvířat. Českou republiku na mezinárodním sympoziu reprezentovali představitelé

Veterinární a farmaceutické univerzity Brno, Ústavu pro státní kontrolu veterinárních biopreparátů a léčiv, zástupci Ústředního kontrolního zkušebního ústavu zemědělského a Masarykovy univerzity.

Při zahájení konference vystoupil se slavnostním projevem rektor Veterinární a farmaceutické univerzity Brno prof. MVDr. Ing. Pavel Suchý, CSc., který se také ujal slavnostního aktu předání zlatých medailí, Veterinární a farmaceutické univerzity Brno, osobnostem mezinárodního sympozia KRMIVA. Za dlouholetou a rozsáhlou vědeckovýzkumnou mezinárodní spolupráci s Veterinární

● Předání zlatých medailí VFU Brno (prof. Suchý, prof. Kralik, Ing. Lulič, prof. Šerman, prof. Straková)

● Zástupci VFU Brno na mezinárodním sympoziu KRMIVA 2014 (prof. Hera, prof. Suchý, prof. Straková, MVDr. Kroupa, doc. Zapletal)

a farmaceutickou univerzitou Brno byli oceněni: dipl. Ing. agr. Slavko Lulič (KRMIVA d.o.o. Zagreb), prof. dr.sc. dr.h.c. Gordana Kralik (Sveučilište Josipa Jurja Strossmayera u Osijeku) a prof. dr.sc. Vlasta Šerman (Veterinarski fakultet Sveučiliště u Zagrebu), kteří v r. 1993 stáli u zrodu pořádání konference s mezinárodní účastí KRMIVA. Rektor prof. Pavel Suchý ve svém slavnostním projevu vyzdvihl a ocenil vzájemnou a dlouholetou mezinárodní spolupráci, ze které vzešla řada vědeckých i odborných prací a výměnných studentských odborných pobytů, jak v Chorvatsku, tak i v České republice. Celkový průběh konference se nesl v duchu velmi přátelských vztahů. Navazující 22. ročník mezinárodní konference KRMIVA se uskuteční opět v Opatiji v r. 2015.

- text: **Eva Straková**
přednostka Ústavu výživy zvířat
foto: archiv autorky

- Fakulta veterinární hygieny a ekologie VFU Brno a Státní veterinární správa ČR pořádají 15. a 16. října 2014 konferenci Hygiena a technologie potravin – XLIV. Lenfeldovy a Höcklovy dny. Mezinárodní odborná konference je zaměřena na problematiku bezpečnosti a kvality potravin z pohledu aplikace potravinového práva v činnosti státních orgánů a přináší aktuální výsledky dozorové a vědecké činnosti horizontálně celým spektrem potravin. Odbornou část konference doplní setkání s historií veterinární hygieny. Závaznou přihlášku lze poslat do 31. 7. 2014. Registrace účastníků konference začíná v Aule VFU Brno 15. 10. 2014 od 8.30 hodin.

- Druhé kolo přijímacích zkoušek nevypsala ani jedna fakulta VFU Brno. Vzhledem k počtu úspěšných uchazečů v prvním kole přijímacího řízení nedošlo k vypsání druhého kola na žádné fakultě VFU Brno. Druhé kolo přijímacích zkoušek avizovala pouze Fakulta veterinární hygieny a ekologie. Jejich vypsání se však týkalo pouze případu, kdy nedojde k naplnění kapacit studijních programů v prvním kole přijímacího řízení. Vzhledem k počtu přihlášených uchazečů o studium a jejich úspěchu u přijímacích zkoušek v letošním roce nedošlo k vypsání druhého kola v žádném studijním programu.

- Před 92 lety byla zahájena stavba Kounicových kolejí (26.6.1922). V roce 1916 spolek Kounicovy studentské koleje českých vysokých škol v Brně zakoupil pozemek v Žabovřeskách v trati zvané Vinohrádky. O zahájení stavby rozhodl na své valné hromadě 5. března 1922. Soutěž o zadání dodavatele vyhrála již tradičně pražská firma V. Nekvasil za obnos 5 598 434 korun československých a šest haléřů. Celkový rozpočet na stavbu činil sedm milionů korun. Projekt vypracoval Karel Hugo Kepka. Stavba byla do zimy pod střechou.

Potravinářská soutěž v Jihomoravském kraji

● Jednotlivé výrobky komisi představuje doc. Pažout

Regionální agrární komora Jihomoravského kraje je realizátorem soutěže, Státního zemědělského intervenčního fondu, s názvem Regionální potravina Jihomoravského kraje a Zlatá Chuť jižní Moravy. Veterinární a farmaceutická univerzita Brno je jedním z hlavních partnerů společně s Jihomoravským krajem a Mendelovou univerzitou v Brně.

Devátý ročník soutěže Zlatá Chuť jižní Moravy 2014 a pátý ročník soutěže Regionální potravina Jihomoravského kraje se uskutečnil 29. května na Mendelově univerzitě v Brně. Na organizačním a odborném zajištění se podílela Fakulta veterinární hygieny a ekologie společně

s Institutem celoživotního vzdělávání a informatiky.

Soutěže se zúčastnilo 51 výrobců se 147 potravinářskými produkty se zárukou místního regionálního původu. Nejpočetnější zastoupení měly kategorie pekařské a masné výrobky.

Přihlášené výrobky hodnotily dvě osmičlenné komise tvořené zástupci ministerstva zemědělství, Krajského úřadu Jihomoravského kraje, Státního zemědělského intervenčního fondu, Státní zemědělské a potravinářské inspekce, Státní veterinární správy ČR, Agrární komory ČR a Potravinářské komory ČR.

Ocenění v soutěžích Zlatá Chuť jižní Moravy 2014 a Regionální potravina získaly:

- Kloboucký rohlík – Pekařství Křížák, s.r.o.
- Hoblinka – Ing. Václav Labský
- Horácké máslo – Mlékárna Olešnice, RMD
- Hadačova nožka – HADAČ a ZAPLETAL, s.r.o.
- Rostěnický divočák – ROSTĚNICE, a.s.
- Pstruh duhový – uzený – S.M.K., a.s.
- Horňácké patizonky – Horňácká farma, s.r.o.
- Višňové – VINAŘSTVÍ CHATEAU LEDNICE, a.s.

V soutěži Zlatá Chuť jižní Moravy 2014 dále:

- Miluščiny nudle – polévkové – Miluše Rybová
- Med květový pastový – Včelpo, spol. s r.o.
- Ryzlinkový hroznový mošt – Pavel Králík

V soutěži Regionální potravina dále:

- Kozí tvarohové žervé Sedlák – Eva Sedláková

Cílem potravinářských soutěží je podpora středního a malého podnikání, potravinové bezpečnosti a dalších pozitivních výstupů při národohospodářském rozvoji nejen Jihomoravského regionu.

- text: **Vladimír Pažout, Mirko Treu**
foto: archiv autorů

● Hodnotitelská komise masných, rybích, hotových a ostatních výrobků

● Hodnotitelská komise pekárenských, mléčných a nápojových výrobků

Absolventi veterinárního lékařství si zopakovali promoci po padesáti letech v rámci Dní tradic VFU Brno

● V letošním roce zapadl slavnostní akt předávání zlatých diplomů do akce, jež byla nazvána Dny tradic VFU Brno. Ústav cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství spolu s Klubem dějin veterinární medicíny a farmacie uspořádaly tyto dny jako reakci na skutečnost, že v loňském roce, kdy bylo připomínáno 95. výročí vzniku naší alma mater, se sešli nejen absolventi po 50 letech, ale také po 55 a 60 a mnozí by se rádi setkali i mimo jubilejní ročníky. Proto se přistoupilo k vytvoření platformy pro setkávání bývalých absolventů naší univerzity v rámci dne otevřených dveří Klubu dějin veterinární medicíny a farmacie, jehož součástí byl i bohatý program s tradicemi související.

V první den, 23. června 2014, si 34 absolventů veterinárního lékařství po padesáti letech zopakovalo slavnostní ukončení studia. Absolventi tehdejší Veterinární fakulty Vysoké školy zemědělské a lesnické v Brně se po půlstoletí seřadili v aule k slavnostnímu obřadu, který se letos konal již po pětatřicáté.

„Naším cílem bylo připomenout si celoživotní práci absolventů tehdejší

● Doc. MVDr. Antonín Vinkler, CSc. přebírá zlatý diplom

● Jubilanti při zahájení slavnostního aktu

● Rektor prof. Suchý blahopřeje k převzetí zlatého diplomu MVDr. Jarmile Nečasové

● Absolventi z roku 1958 při setkání v rámci Dní tradic

● Posлуhači přednášky MVDr. Urbanové o všesokolském sletu v roce 1914 na území kampusu naší univerzity

Veterinární fakulty Vysoké školy zemědělské a lesnické v Brně na poli veterinární medicíny a jejich sounáležitost s akademickou obcí," uvádí MVDr. Pavel Brauner, Ph.D., přednosta Ústavu cizích jazyků a dějin veterinárního lékařství VFU Brno, který zlaté promoce připravuje. VFU jako jedna z mála českých univerzit ctí tradici předávání diplomů absolventům po padesáti letech od roku 1968. Za celou dobu existence tohoto aktu bylo uděleno celkem 1 430 zlatých diplomů.

Svá studia dokončilo před padesáti lety 88 absolventů. „Jedna absolventka přiletěla z Kanady, zajímavostí letos bylo, že zlatý diplom obdržely tři manželské páry," vyjmenovává Pavel Brauner. K převzetí zlatých diplomů se dostavilo 34 jubilantů a 22 diplomů bylo zasláno poštou, neboť ne všichni se mohli slavnostního aktu osobně zúčastnit.

Předání zlatých diplomů proběhlo v aule Veterinární a farmaceutické univerzity Brno a zlaté diplomy převzali absolventi přímo z rukou rektora Veterinární a farmaceutické univerzity Brno, prof. MVDr. Ing. Pavla Suchého, CSc. a děkana Fakulty veterinárního lékařství, prof. MVDr. Aloise Nečase, Ph.D., MBA. Promotorem tohoto mimořádného aktu byl prof. MVDr. Jaroslav Doubek, CSc., který slavnostnímu shromáždění představil jednotlivé jubilanty poté, co velmi pečlivě a se smyslem pro detail a za nemalého úsilí zpracoval jednotlivé osobnostní charakteristiky, za což mu náleží vřelý dík.

„Slavnostní promoci předcházelo přátelské setkání absolventů v Kabinetu dějin veterinární medicíny a farmacie a pro zájemce byla připravena projížďka univerzitním kampusem v kočáře. Jubilantům byla také představena univerzita tak, jak vypadá v současné moderní podobě," vysvětluje Pavel Brauner a pokračuje:

„Počátky této ojedinělé tradice přesně půl století od promoce vznikly před 46 lety, kdy u příležitosti 50. výročí založení dnešní VFU Brno byly poprvé předá-

ny zlaté diplomy, a to 12. prosince, v den zřízení školy, pěti absolventům, kterými byli Blažek, Nádvorník, Pavlík, Sedláček a Trefný, a jejichž data narození nalezneme v rozmezí let 1891–1897,"

Slavnostní předání zlatých diplomů, jak bylo uvedeno, se stalo součástí Dnů tradic VFU Brno. Druhý den otevřel absolventům univerzity své dveře Kabinet dějin veterinární medicíny a farmacie, aby se mohli setkat zájemci i z jiných ročníků a navázat na v minulém roce usku-tečněná jubilejní setkání. Právě kolegové promující v roce 1958 byli impulsem pro to, aby ústav i klub přistoupili k pořádání této akce, jež by měla zahájit novou tradici v aktivitách klubu dějin, resp. univerzity. Pro účastníky byl připraven mj. hipologický program v jezdecké hale nebo prohlídka areálu Veterinární a farmaceutické univerzity Brno. Je potřeba na tomto místě poděkovat paní doktorce Sedlinské, která se ujala této části programu a spolu s kolegy připravila velmi zajímavou a poutavou podívanou v jízdárně a následně projížďky kočárem.

Nejen z kočáru, ale i pěšky si mohli účastníci prohlédnout kampus univerzity spolu s výkladem dr. Braunera, který posléze uvedl i další část programu Dnů tradic. Tou se stala přednáška MVDr. Jarmily Urbanové, která barvitě vylíčila události, jež se odehrály před 100 lety na teritoriu kampusu dnešní univerzity. Na dobových fotografiích představila zajímavé okolnosti všesokolského sletu na vojenském cvičišti v červnu roku 1914 a posluchačům odhalila zajímavá zjištění i ne vždy a často publikované skutečnosti a souvislosti z roku, kdy byl spáchán v Sarajevu 28. června atentát na Františka Ferdinanda d'Este, arcivévodu a následníka rakousko-uherského trůnu.

Po přednášce následovalo společenské setkání v prostorách kabinetu dějin veterinární medicíny a farmacie a Dny tradic VFU v roce 2014 se tím završily. Podle reakcí účastníků a následných vyjádření mů-

● Účastníci Dní tradic při prohlídce kampusu, kterou bylo možno absolvovat rovněž v kočáře

žeme hrdě usuzovat, že záměr pořádání těchto dní byl naplněn, byla vytvořena nová platforma pro setkávání se a nabídnuto více než pouhé občerstvení a záze-
mí, ale program, který rámec Dní tradic adekvátně podtrhl. Nezbývá než doufat, že po této nulté zkušenosti se nám podaří v dalších ročních úspěšněji propagovat smysl a význam Dnů tradic a přilákat další zájemce o návštěvu naší alma mater. I tak jsme byli potěšeni zájmem ze strany veterinárních lékařů i farmaceutů, byť těchto bylo nepoměrně méně. Ti, kteří naše pozvání přijali, se snad stanou šířiteli informace o této akci a již nyní se budeme těšit na Dny tradic v roce 2015.

● text: **Pavel Brauner**
foto: **Alexandr Krátký**

● Dr. Sedlinská vysvětluje postupy při zapřahání koní

Seznam promovaných 23. června 2014

Bimka Karel, MVDr.	Ú
Bubáková-Lepková Marie, MVDr.	P
Dvořák Eduard, MVDr.	Ú
Dvořáková-Bartošová Miluše, MVDr.	Ú
Forejtek Miroslav, MVDr.	Ú
Gesteš Ladislav, MVDr. CSc.	P
Grim Josef, MVDr.	Ú
Hartmann Egon, MVDr. - bratr Barnabáš	P
Hartmann Vladislav, MVDr.	Ú
Hartmannová-Mašková Jitka, MVDr.	Ú
Helebrant Miloš, MVDr.	Ú
Homolová-Dvořáčková Jitka, MVDr.	Ú
Horák Josef, MVDr.	P
Hrevuš Rudolf, MVDr.	P
Hub Václav, MVDr.	Ú
Janík Vladimír, MVDr.	Ú
Jílek Jan, MVDr.	P
Klaus Karel, MVDr.	Ú
Kočí Miroslav, MVDr.	Ú
Košelka Ladislav, MVDr.	Ú
Košelková-Infeldová Marie, MVDr.	Ú
Kovář Stanislav, MVDr.	Ú
Kunčický Rudolf, MVDr.	Ú
Liem-Valková Teresa, DVM	Ú
Marčan Josef, MVDr.	P
Matoušek Jaroslav, MVDr.	P
Morávek Jaroslav, MVDr.	Ú
Moždík Ludvík, MVDr.	P
Musil Josef, MVDr.	Ú
Navrátil Jan, MVDr.	Ú
Nečasová-Snášelová Ludmila, MVDr.	Ú
Nechuta František, MVDr.	Ú
Nešpor Josef, MVDr.	Ú
Novotný Jan, MVDr.	P
Oharek Arnošt, MVDr.	P
Ohlidal Jiří, MVDr.	P
Papazoglou Jorgos, MVDr.	P
Pavlišta Jaromír, MVDr.	Ú
Peroutka Jan, MVDr.	P
Polák Tomáš, MVDr.	P
Pospíšilík Josef, MVDr.	Ú
Prokeš Vladimír, MVDr.	Ú
Přibyslavský Jaroslav, MVDr.	P
Sadílek Jan, MVDr.	P
Soukup Josef, MVDr.	Ú
Škarda Josef, doc. MVDr. DrSc.	Ú
Štros Karel, MVDr. CSc.	Ú
Šuranský Antonín, MVDr.	Ú
Tauchman Vladimír, MVDr.	Ú
Udatný Jiří, MVDr.	P
Vinkler Antonín, doc. MVDr. CSc.	Ú
Vlček Josef, MVDr.	P
Werner Jan, MVDr.	Ú
Zemanová-Bumbálková-Sýkorová Dagmar, MVDr.	P
Žižkovský Václav, MVDr.	P

Ú - účast na promoci
P - diplom zaslán poštou

● Nejvíce lákala projížďka na hřbetu koně

Dětský den rozzářil úsměvy a přinesl jiskry v dětských očích

● Vysokoškolský sportovní klub a Jezdecký klub VFU Brno pořádaly Dětský den. Ten proběhl v úterý 3.6. 2014 odpoledne v areálu VFU Brno. Akce se odehrála v Jezdecké hale, tělocvičně a přilehlých venkovních prostorách. Pro děti si organizátoři přichystali jízdu na koních, jízdu v kočáru taženém koňmi, střelbu ze vzduchovky a řadu dalších atrakcí.

Akce určená dětem a jejich rodičům stála především na hrách s kolektivním i individuálním charakterem. Cílem těchto her bylo nejen pobavit zúčastněné, ale také rozvíjet jejich představitost, vědomosti a smysl pro hru. Těchto cílů organizátoři s přispěním zapojených dětí dosáhli a v prostředí, ve kterém Dětský den probíhal, panovala dobrá nálada. Mezi hrou dětí, jejichž tváře zářily úsměvy od ucha k uchu, se objevili i rodiče. Ti se také zapojili do programu a dali tak najevo, že hravost a zábava se s rostoucím věkem nevytrácí.

Program Dětského dne tvořily nejrůznější atrakce, které dětem vedle zábavy nabízely také věcné ceny v podobě sladkostí. Disciplín bylo hned několik, proto si každý mohl vybrat, co je mu blízké. Je líbo skákání v pytli? Nebo slalom na koloběžce mezi kužely? Nebo snad předvedení dovednosti s florbalovou holí? A co třeba jízda na koni? To vše a mnohé další zde bylo k výběru! Vedle těchto tradičních atrakcí se program snažil nabízet i atrakce, které by měly vedle zábavného charakteru i charakter vzdělávací. Takovými atrakcemi byly různé kvízy a malování.

Za splněnou disciplínu dostaly děti razítko, aby mohly pokračovat k dalším atrakcím. Těch bylo dohromady deset. Na každého, kdo dokázal úspěšně absolvovat desítku úkolů, čekala zasloužená odměna. Tou byly sladkosti a mr-

● Jednou z atrakcí byla projížďka v kočáře

kev, kterou děti mohly krmit koně. „Jsem rád, že se akce vydařila a sklídila u dětí úspěch. Během dětského dne se na všech stanovištích vystřídalo asi šedesát dětí, což považuji za vydařenou návštěvnost. V pořádání podobných akcí určitě budeme pokračovat,“ popisuje Mgr. Jiří Chodníček z Ústavu tělesné výchovy a sportu, který akci organizoval.

Organizátoři, rodiče a především děti, které byli hlavními postavami celé události, si chválili nejen organizaci a průběh akce, ale také počasí a celkovou atmosféru. Den dětí se vydařil a splnil svůj účel. Důkazem a tou největší odměnou se pro všechny účastníky stala dětská spokojenost a radost projevovaná úsměvem a jiskrami v očích.

● text: Petr Chmelař
foto: autor

● Zamířit a pal

Klub dějin veterinární medicíny a farmacie navštívil Muzeum českého venkova v zámku Kačina

Dne 28. května 2014 uspořádal klub dějin naší univerzity exkurzi na zámek Kačina, který je součástí Národního zemědělského muzea a pro návštěvníky je představován jako Muzeum českého venkova. Možná řada čtenářů tento empírový klenot navštívila, ale pro ty, kteří zde nebyli, přijměte toto povídání jako malou pozvánku k návštěvě zámku a muzea.

Do plánu práce klubu se tato akce dostala na počátku roku a byla plánována jako společná akce klubu a Společnosti dějin věd a techniky, neboť součástí programu bylo i rokování republikového výboru společnosti a účast na exkurzi byla nabídnuta i členům brněnské pobočky. Cíl exkurze byl vybrán nejen pro to, že se jedná o Národní zemědělské muzeum, ale rovněž proto, že s touto institucí dlouhá léta spolupracuje Kabinet dějin veterinární medicíny a farmacie a dodnes má toto muzeum v zápůjčce exponáty z fondu naší univerzity, které by měly být vystaveny při výstavě Kůň, která na svoji realizaci stále čeká.

Ale slíbili jsme prohlídku, tak alespoň stručně. Po té co jsme v Kolíně vyzvedli další členy výboru společnosti – místopředsedkyni Mgr. Zatloukalovou jsme vezli již z Brna – zavítali jsme do letního sídla šlechtického rodu Chotků, které patří k nejvýznamnějším empírovým stavbám v České republice. Podle plánů Ch. A. Schurichta ho pro hraběte Jana Rudolfa Chotka postavil J. Fischer. Zámek

Kačina je obklopen přírodním parkem navrženým N. Jacquinem a návštěvníci jeho částí musí projít, aby se dostali k pokladně zámku. Chotkové žili na Kačině až do roku 1911, kdy zemřel poslední z nich a zámek zdědil jeho synovec Quido Thun Hohenstein. Jemu byl zámek v roce 1945 zkonfiskován. Muzeum jej získalo počátkem 50. let a postupně zde vybudovalo řadu expozic. Dříve zde bylo zemědělství na prvním místě a logicky dle tehdejší ideologie potlačen charakter sídla šlechty. Současné expozice ukazují život šlechty na venkově a dříve nashromážděné zemědělské exponáty je rovněž možné shlédnout v nedalekém pracovišti NZM Čáslav, které je zaměřeno na historickou zemědělskou techniku.

Expozice jsou pro svůj rozsah, více než 3 000 m², rozděleny do tří samostatných prohlídkových okruhů a od roku 2010 jsou otevřeny i nové moderní expozice, které informují o historii českého a moravského venkova a o historii stravování. Dějiny rodu Chotků si návštěvníci připomenou v okruhu s názvem Historie české šlechty na pozadí rodových dějin Chotků a v zámecké expozici si prohlédnou prostory, ve kterých se relativně hodně dochovalo, a to i přesto, že zde pobývaly různé armády a mládežnické organizace. Doplnkovými expozicemi jsou zámecká chotkovská knihovna, divadlo, lékárna a obrazárna. Venkovní expozice obsahují skleníky, zahradu léčivých bylin a naučnou stezku

● Účastníci odborné exkurze na zámku Kačina

parkem. Bohužel tolik času na prohlídku nebylo, ale každý z přítomných si zvolil okruh, o který měl zájem a jistě načerpal mnoho zajímavých informací a poznatků, jako např. že služebnictvo muselo být múzicky nadáno a zapojovalo se do koncertních či divadelních vystoupení pořádaných Chotky.

Společný oběd pro účastníky zájezdu byl připraven v pivovaru v Čáslavi a po něm jsme se vydali zpět do Brna. Vzhledem ke komplikované situaci na D1 jsme zamířili k domovu přes Vysočinu, a tak k historické exkurzi se přidalo i vlastivědné poznávání Českomoravské vrchoviny. Podle výrazu ve tvářích 33 účastníků zájez-

du se klubu dějin podařilo opět zrealizovat další akci, která přispěla ke spokojenosti jeho členů a tematicky vhodně zapadla do činnosti této organizace, jež svými kořeny sahá 50 let před dnešní datum.

● text: **Pavel Brauner**
foto: **Alexandr Krátký**

Unikátní expozice orla bělohlavého v Zoologické zahradě města Brna

● Orel bělohlavý (*Haliaeetus leucocephalus*)

Dne 5. července se uskutečnilo slavnostní otevření nové expozice orlů bělohlavých v Zoo Brno. Slavnostního otevření se účastnili primátor města Brna Bc. Roman Onderka, MBA, náměstek primátora Ladislav Macek, Ing. arch. Vratislav

Danda, rektor VFU Brno prof. MVDr. Ing. Pavel Suchý, CSc. a ředitel Zoo Brno MVDr. Martin Hovorka, Ph.D.

Expozice je novostavbou, jejíž základ tvoří třicetimetrová voliéra kruhové ocelové konstrukce na šikmo postavených

pilířích. Jak uvedl architekt expozice Vratislav Danda „průchozí voliéra orlů je vysoká sedmnáct metrů, patří mezi největší v zemi a je atypická tím, že se směrem vzhůru rozšiřuje, aby byl vytvořen co největší prostor pro let orlů v horní části

voliéry. Ocelová konstrukce je shora uzavřena sítí a je citlivě zasazena do okolního prostoru voliéry. Konstrukčně je zamezeno úniku orlů z voliéry“. Vstup do expozice vede chodbou proraženou ve skále z umělého kamene. Expozice je vhodně doplněna přírodní scenerií a vodní kaskádou. Nová expozice orlů navazuje na výběh ursona kanadského a skunka severního a tematicky tak navazuje na expozici

Beringie. Technickým řešením expozice se návštěvníci dostávají do bezprostřední blízkosti chovného páru orlů bělohlavých, který pochází ze Zoo Liberec. Orel bělohlavý byl v roce 1782 prohlášen za národní symbol Spojených států amerických a stal se symbolem svobody.

● text: **Eva Straková**
foto: archiv autorky, Zoo Brno

● Architekt Vratislav Danda, ředitel Zoo Brno Martin Hovorka, primátor města Brna Roman Onderka, náměstek primátora Ladislav Macek, rektor VFU Brno Pavel Suchý

Odborný studijní pobyt v Szegedu, Maďarsko

● Pěstování sladké i pálivé papriky je v Szegedu samozřejmostí od 16. století. Paprika je výborným doplňkem ryb z řeky Tiszy v „szegedi halászlé“ (kořeněné rybí polévce), ale také v proslulém uherském salámu. Ten pravý pochází právě ze szegedské továrny Pick. Kdybyste tu ale hledali v Česku tolik známý segedínský guláš, hledali byste marně.

● Celkový pohled na dominantu města Szeged – A Fogadalmi templom

V rámci realizace projektu mobilní agentury VFU Brno (IMA) jsem měla možnost se se svým návrhem projektu č. 2014-FVHE-09 – *Odborný studijní pobyt zaměřený na aplikované molekulárně genetické metody v hygieně potravin* zúčastnit zahraniční stáže v maďarském Szegedu. Stáž proběhla od 5. května do 4. června 2014 v molekulárně-biologické laboratoři společnosti Bay Zoltán Nonprofit Ltd. for Applied Research.

Společnost zajišťuje aplikovaný výzkum pro domácí i zahraniční partnery v několika oblastech (biotechnologie, informační a komunikační technologie, ochrana ži-

votního prostředí, nauka o materiálech, nano- a laserových technologiích, mechanické, fyzikální a analyticko-chemické měřicí technologie, strojírenská výroba a logistika). Poskytuje analýzy vzorků a jejich vyhodnocení, tvorbu projektů, realizuje vlastní cíle a projekty, nabízí stáže zahraničním vědeckým pracovníkům a studentům.

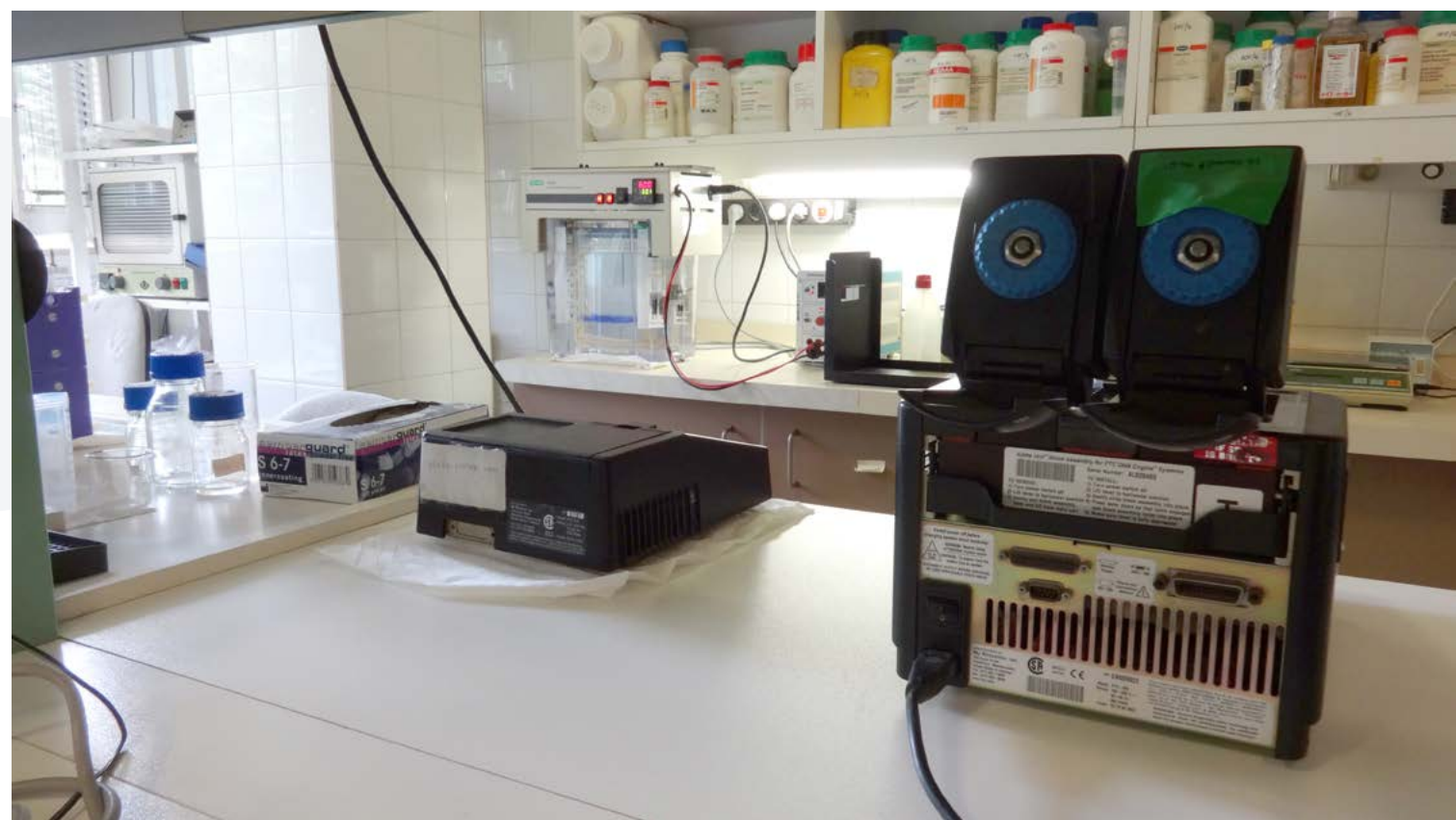
V Szegedu se nachází biotechnologický institut BAY-BIO, který se dělí na oddělení aplikované mikrobiologie, analytické laboratoře, oddělení vodního průmyslu, oddělení produkce energie z biologických zdrojů a oddělení molekulární biologie.

Během svého pobytu jsem měla možnost nahlédnout do činnosti všech oddělení, která spolu velmi úzce spolupracují. Vlastní odborná stáž pak byla zaměřena především na činnost laboratoře aplikované molekulární biologie.

V současné době je hlavním projektem BAY-BIO institutu detekce několika skupin mikroorganismů (MO) z odpadní a pitné vody, půdy, a využití MO jako zdroje energie. Oddělení molekulární biologie pro detekci MO využívá metody DGGE (denaturační gradientová gelová elektroforéza) a qPCR (real-time PCR). Během

stáže jsem se blíže seznámila s detekcí *E. coli* a archeobacteria *Sulfolobus*. Důvodem tohoto studia jsou přetrvávající problémy s nitrifikací vody. V Maďarsku se neprovádí chlorace vody, a proto se v ní vyskytuje značné množství bakterií schopných nitrifikace. BAY-BIO se snaží identifikovat faktory, které tento proces ovlivňují. Pro odpadní vody se v Szegedu v současné době optimalizují protokoly qPCR pro identifikaci a kvantifikaci nitrobakterií. Tým v Budapešti se zabývá velmi rychlou detekcí PMA (propidium monoacid) a RNA (ribonukleová kyselina) k rozlišení mezi

mrtvými a živými bakteriemi. Studium RNA vysvětluje regulaci genové exprese. Snahou obou týmů je získat citlivou, specifickou, spolehlivou a reprodukovatelnou metodu pro identifikaci a kvantifikaci MO ze vzorků půd a vody. Princip metody je stejný i pro analýzu jiných vzorků. V našem případě bychom chtěli na UHTMasa zavést identifikaci a kvantifikaci MO ze vzorků různých druhů mas, dále z vod používaných v masozpracujícím průmyslu, které mohou být zdrojem kontaminace masa a jeho následného kažení. Z tohoto důvodu, bychom chtěli udržet spolupráci

● Laboratoř - termální cykler v popředí, vzadu aparatura DGGE

s institutem BAY-BIO do budoucna pro jejich velké zkušenosti a neustálý vývoj těchto metod v praxi.

K identifikaci a kvantifikaci bakterií (*E. coli* a *Sulfolobus*) BAY-BIO institut využívá hojně rozšířenou metodu real-time PCR (qPCR). Během stáže jsem s pracovníky laboratoře optimalizovala qPCR pro tyto dva patogeny. Pochopení principu a použití této metody je nedílnou součástí mé dizertační práce. Bylo velmi zajímavé sledovat způsoby optimalizace a přípravy vzorků a nabyté znalosti a zkušenosti mi významně pomohou v realizaci mého výzkumu. Mohla jsem si vyzkoušet přípravu vzorků, nastavení softwaru a podmínky reakce na jejich přístrojích a podílet se na vyhodnocení výsledků reakce, příp. konzultovat následné úpravy podmínek pro získání dokonalejších a průkaznějších výsledků qPCR. V neposlední řadě byla pro mne významným přínosem každodenní aktivní odborná komunikace v anglickém jazyce, což významně posunulo mé jazykové znalosti a schopnosti.

Dále jsem měla možnost se seznámit a prakticky si vyzkoušet postup přípravy denaturační aparatury pro DGGE a její vyhodnocení. S touto metodou jsem se dosud v praxi nesetkala. BAY-BIO institut ji využívá k měření populačních změn MO ve vzorku.

Hlavním předmětem výzkumu všech oddělení BAY-BIO institutu je mimo jiné usnadnění detekce MO v půdě pomocí světelných diod. Různé MO vytvářejí různě silnou elektrickou energii. V analytických, mikrobiologických a molekulárně genetických laboratořích proběhne analýza vzorku, detekce přítomných MO a látek. Na oddělení produkce energie z přírodních látek přiřadí různým MO o rozdílné energii barevné světelné diody navedené na elektrody. Při vnoření elektrod do vzorku se podle složení mikrobiální populace rozsvítí určité světelné diody. Výzkum této metody je v počátcích. Plánem do budoucna je pomocí

této metody detekovat také přítomnost sloučenin v půdě, kterými se MO mohou živit nebo je produkovat. Dalším současně probíhajícím výzkumem je získávání elektrické energie pomocí mikroorganismů – exoelektogenních bakterií. Využívají vznikajícího napětí mezi dvěma elektrodami a schopnosti těchto bakterií vytvářet elektrický proud.

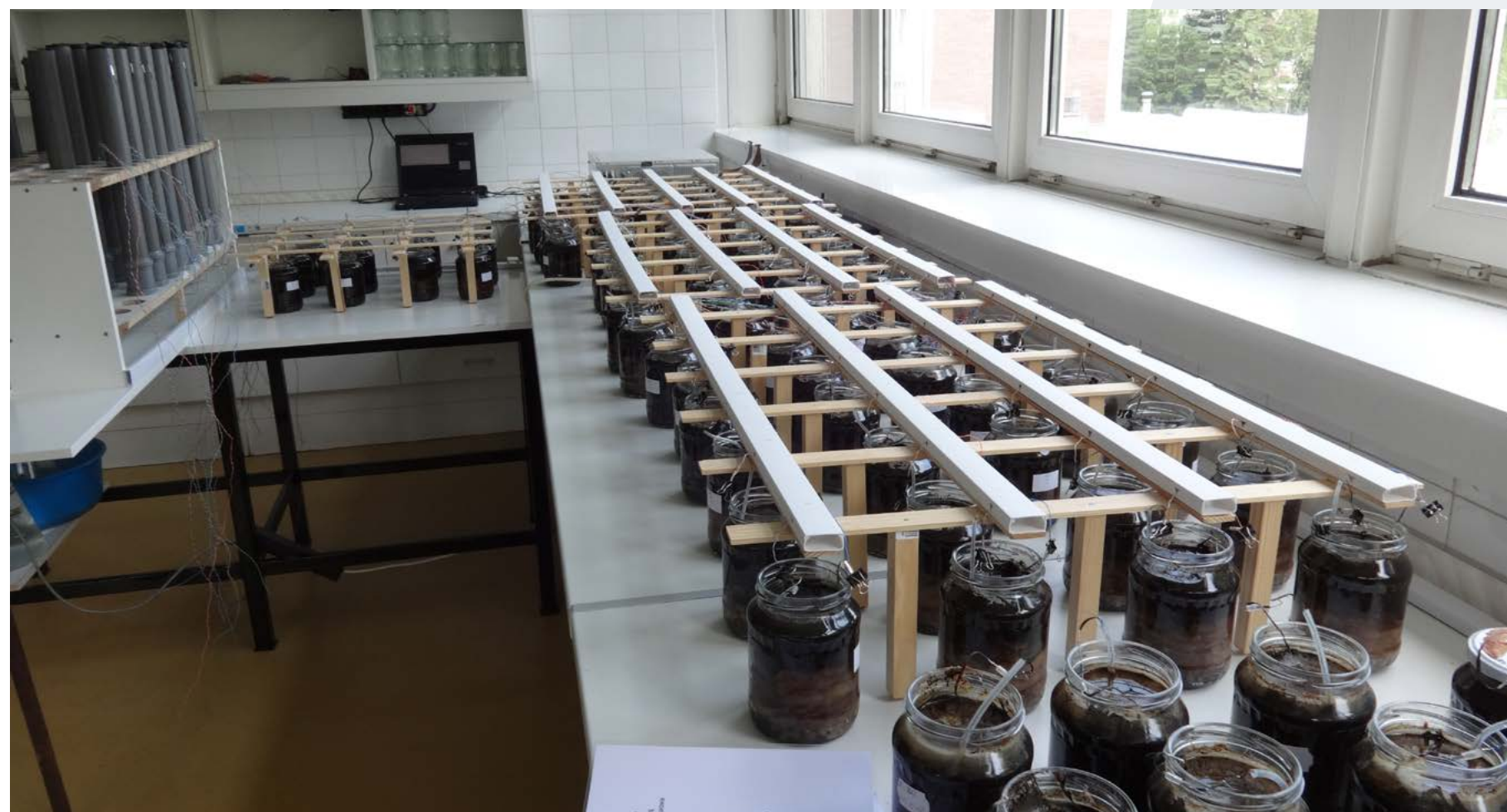
Společnost Bay Zoltán Nonprofit Ltd. for Applied Research a konkrétně biotechnologický institut BAY-BIO projevil velký zájem o spolupráci se středoevropským výzkumným institutem CEITEC, který působí na naší univerzitě. V rámci osvěty o činnosti, rozdělení a podání dalších informací

o institutu jsem byla požádána o krátkou prezentaci. Mimo informace o CEITECu jsem poskytla několik základních údajů také o činnosti naší univerzity a pozvala jsem pracovníky nejen szegedského institutu na Letní školu hygieny potravin.

Na tomto místě bych chtěla poděkovat hlavním koordinátorům zahraniční stáže. Na maďarské straně paní Margit Balázs z BAY-BIO institutu za ohromnou vstřícnost s jakou mi umožnila tuto cestu, vědecko-výzkumným pracovníkům a kolegům – panu Dr. Bélovi Szamecz a paní Dr. Edit Szameczné Rutkai za jejich péči během mého pobytu v jejich laboratořích, za jejich znalosti, zkušenosti a čas,

● Prezentace o činnosti CEITEC VFU Brno a Letní školy hygieny potravin

● Pokusy získávání elektrické energie z půdy pomocí mikroorganismů

který mi během stáže věnovali. Na straně naší univerzity bych ráda chtěla poděkovat paní prof. Ivě Steinhäuserové a paní Dr. Gabriele Bořilové z UHTMasa za nabídku absolvovat tuto zkušenost ve spolupráci s maďarským institutem BAY-BIO, za jejich cenné rady, připomínky, pomoc a podporu během celého zajišťování zahraniční cesty, Interní mobilitní agentuře VFU Brno za přidělenou finanční dotaci pro projekt č. 2014-FVHE-09, díky které mohla být tato zahraniční cesta skutečně

na a paní Řehořové z ekonomického oddělení za ohromnou pomoc při vyřizování veškerých náležitostí spojených s cestou. V neposlední řadě bych chtěla poděkovat všem svým kolegům, přátelům a rodině za jejich podporu během stáže.

Jestli si chcete užít slunce, dobrého jídla, pití a příjemné společnosti, mohou Szeged k návštěvě jen doporučit. Město je se svými 2 200 hodinami slunečního svitu ročně velmi atraktivním místem pro turisty. Jeho atmosféra je přes letní měsíce

(červenec, srpen) doplněna o jeden z největších maďarských festivalů pod širým nebem, kde může vidět bohatou maďarskou kulturu – venkovní divadlo, operu, koncerty, lidové tance a mnoho dalšího. Této události předchází květnový festival vína, kdy se sjedou vinaři z celé země a prezentují, degustují a oceňují své nejlepší vzorky. Vše je doplněno tradičními řemeslnými trhy. Slepá ramena řeky Tiszy, jezírka, rybníky a zavlažovací kanály sem přilákaly ohromné množství ryb a ptáků, což vytvá-

ří neopakovatelnou atmosféru města jako ostrůvku plného hojnosti uprostřed nekonečně rozlehlých a liduprázdných stepí jižního Maďarska.

Tato stáž byla podpořena projektem IMA č. 2014-FVHE-09.

● text: **Alena Jurčková**
Ústav hygieny a technologie masa,
FVHE, VFU Brno
foto: archiv autorky

● Muzeum salámu Pick a szegedské papriky

VITA UNIVERSITATIS

časopis Veterinární a farmaceutické
univerzity Brno

4 • 2014

VII. ročník

(archiv všech vydání v pdf [zde](#))

Vydává:

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno
Palackého tř. 1/3, 612 42 Brno

Vychází:

každé dva měsíce

Redakční rada:

Mgr. Barbora Šolcová – předsedkyně
MVDr. Pavel Brauner, Ph.D.
MVDr. Mirko Treu, CSc.
Bc. Petr Chmelař
zástupce IVSA
zástupce USF

Redakce:

Mgr. Barbora Šolcová
Tel.: 541 562 001, 724 743 250
solcovab@vfu.cz

Sazba:

Martina Petrová, tel.: 608 740 583

Jazyková korektura:

Eva Bublová

Reg. č.: MK ČR E 18254

ISSN 1803-3830

Redakční uzávěrka pro č. 5/14:

25. 9. 2014

Příští číslo vyjde:

22. 10. 2014

Za obsah dodaných textů odpovídají autoři

© Veterinární a farmaceutická univerzita
Brno

